

Udvalget om kollektive sikkerhedsordninger for forsikringsselskaber

En gensidig hæftelsesordning for bygningsbrandforsikring

BETÆNKNING NR. 991

Industriministeriet, november 1983

trykt på genbrugspapir

ISBN 87-503-4758-6
Stougaard Jensen/København
Ha 00-32-bet.

Indholdsfortegnelse.

	Side
<u>Kapitel I.</u> Indledning	7
<u>Kapitel II.</u> Principielle overvejelser.	12
2.1. Hæftelsesordningens formål.	12
2.2. Statistiske oplysninger.	13
2.3. Udenlandske ordninger.	13
2.4. Hæftelsesordningens etablering og administra- tion.	14
2.4.1. Ordningens hovedprincipper.	14
2.4.2. Hæftelsesordningens administration.	14
2.4.3. Anmeldelsesfrister.	16
2.4.4. Udvalgets sammensætning.	16
2.4.5. Forsikringstilsynets rolle.	17
2.4.6. Hæftelsens art og fordeling.	19
2.4.7. Gensidige selskaber contra aktiesel- skaber.	19
2.5. Tvangsinddrivelse.	23
2.6. Udenlandske selskaber.	23
2.6.1. Bestemmelserne i lovens § 209.	23
2.6.2. Hæftelsesordningen i praksis over for udenlandske selskaber.	24
<u>Kapitel III.</u> Udkast til bekendtgørelse om en gensidig hæftelsesordning for selskaber, der har teg- net bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet.	25

Kapitel 1. Kravenes anmeldelse.	25
Kapitel 2. Kravenes opgørelse og udbetaling..	26
Kapitel 3. Hæftelsens fordeling.	28
Kapitel 4. Særlige regler for forsikringer tegnet i udenlandske selskaber, der ikke har koncession her i landet	29
Kapitel 5. Forskellige bestemmelser.	31
Kapitel 6. Straf.	32
Kapitel 7. I krafttrædelse.	32
<u>Kapitel IV.</u> Bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet. . .	33

Bilagsfortegnelse

Side

Bilag 1.

Industriministeriets notat af 4. juli 1980 om forslag til udredning af en garantiordning for ikke-lovpligtige forsikringer i tilfælde af likvidation og konkurs. 43

Bilag 2.

Udvalgets skrivelse af 18. november 1981 til industriministeriet om ændring af § 209 i lov om forsikringsvirksomhed. 49

Bilag 3.

Oversigt over eksisterende pool- og hæftelsesordninger i EF-landene. 55

Bilag 4.

Beskrivelse af de særlige ordninger, der er etableret for forsikringsselskaber i forbindelse med afdækning af visse risici og hvori deltagelse er tvungen. 69

Bilag 5.

Vedtægter for Dansk Forening for international Motorkøretøjsforsikring. 77

Bilag 6.

Assurandør-Societets notat af 3. juni 1982 vedrørende praktiske erfaringer i forbindelse med Aktiv's likvidation. 81

Bilag 7.

Notat fra forsikringstilsynets direktorat af 1. april 1982 om de praktiske erfaringer om garantiordningen under Aktiv-sagen. 87

<u>Bilag 8.</u>	Side
Regnskabsskema og vejledning.	91
 <u>Bilag 9.</u>	
Alternativ formulering af bekendtgørelses- udkastets §§ 11, 18 og 25.	99

Kapitel I

Indledning

1. Efter det økonomiske sammenbrud i forsikringsselskaberne Aktiv og Eske i 1979 fandt regeringen, at forsikringstagernes stilling i tilfælde af sådanne sammenbrud nærmere skulle overvejes.

I 1979/80 blev der i forslaget til ny forsikringsvirksomhedslov indsat en bestemmelse (§ 209), hvorefter industriministeren for at sikre forsikringsdækning i tilfælde af et selskabs konkurs eller likvidation kan fastsætte nærmere regler om gensidig hæftelse for alle selskaber, der har koncession til bygningsbrandforsikring. Forslaget blev genfremsat i det følgende folketingsår og gennemført som lov nr. 630 af 23. december 1980 med uændret ordlyd.

Bemærkningerne til lovforslagets § 209 anførte, at selvom brandforsikring vel i praksis er tvungen for alle, der har pantsat fast ejendom, er den ikke lovpligtig. Det kan give problemer i tilfælde af et forsikringsselskabs økonomiske sammenbrud, da såvel ejere som pant haverne derved kan udsættes for betydelige formuetab. Mens der for de lovpligtige forsikringer er etableret pool-ordninger, hvor de deltagende selskaber hæfter for de forsikringskrav, der ikke kan dækkes på anden vis (jfr. bilag 4), er der ingen lignende ordning for bygningsbrandforsikring. Endelig blev det anført, at der var et reelt behov for en ordning, der tilgodeser de sikredes interesser i tilfælde af et selskabs sammenbrud.

Med henblik på at belyse de hermed forbundne forsikringstekniske, økonomiske og juridiske problemer nedsatte industriministeren ved skrivelse af 8. juli 1980 et udvalg. Udvalgets kommissorium, der indeholdes i det som bilag 1 optagne notat af 4. juli 1980, pålagde udvalget følgende opgaver:

- 1) at undersøge problemerne ved etablering af og stille forslag til regler for en pulje- eller garantiordning, der tilgodeser de sikredes interesser i bygningsbrandforsikring i tilfælde af sådanne forsikringsselskabers likvidation og konkurs;
- 2) for de forsikringsklasser i skadesforsikring, der ikke allerede er dækket af en garantiordning, at undersøge behovet for en sikringsordning, at skitsere mulige løsninger, herunder eventuelle ændringer i tilsynsreglerne (uden at formulere retsregler), at

beskrive de økonomiske konsekvenser af de skitserede løsninger, herunder offentligt og privat ressourceforbrug, og at tage stilling til de problemer, der kan opstå, med inddragelse af udenlandsk etablerede selskabers virksomhed her i landet;

- 3) at påpege konsekvenserne heraf for de eksisterende garantiordninger;
- 4) for hver livsforsikringsklasse at foretage en undersøgelse som nævnt under 2;
- 5) i den udstrækning, industriministeren måtte anmode herom, at stille forslag til retsregler, der etablerer en sikringsordning og/eller ændrer tilsynsreglerne i henhold til retningslinier angivet af ministeren.

Det er i industriministeriets notat af 4. juli 1980 foreskrevet, at udvalgets arbejde gennemføres i tre trin: 1) formulering af regler om bygningsbrand, 2) vurdering af problemerne vedrørende tilsvarende ordninger for andre forsikringsformer, og 3) i det omfang, industriministeren efter at have modtaget betænkning om resultatet af overvejelserne i andet trin finder anledning til at gå videre, skal udvalget udarbejde forslag i det af ministeren angivne omfang.

Kommissoriet udtaler, at udvalget bør afgive delbetækning vedrørende regler om bygningsbrandforsikring.

2. Til formand for udvalget udpegedes kontorchef i industriministeriet Christen Boye Jacobsen. Udvalget havde ved betænkningens afgivelse herudover følgende sammensætning:

byretsdommer
H.C. Thomsen

udpeget af justitsministeriet

regnskabschef
J.P. Tranberg

udpeget af forsikringstilsynet

direktør
Tony Christensen

udpeget af Assurandør-Societetet

professor, dr.jur.
Bernhard Gomard

udpeget af Assurandør-Societetet

fuldmægtig
Jørn Ravn

udpeget af Forbrugerrådet og
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

fuldmægtig
Frank Bjerg Mortensen

udpeget af industriministeriet

I den forløbne periode er følgende udtrådt af udvalget:

direktør H. O. Thulstrup, udpeget af Assurandør-Societetet,
direktør K. N. Christoffersen og fuldmægtig René Johansen, ud-
peget af forsikringstilsynet, samt
fuldmægtig Claus Jensen, og fuldmægtig Bjørn Juell-Sundbye, ud-
peget af industriministeriet.

Industriministeriet havde desuden anmodet Butikshandelens Fæl-
lesråd, Grosserer-Societetet, Håndværksrådet, Industrirådet, Land-
brugsrådet og Provinshandelskammeret om i fællesskab at udpege et
medlem. Organisationerne har ønsket at afstå fra repræsentation i ud-
valget, men udtalte, at de i princippet ser positivt på etableringen af
en garantiordning.

Hvervet som udvalgets sekretær blev varetaget af fuldmægtig S.
Ahrens, industriministeriet, indtil 1. april 1981, af fuldmægtig Bjørn
Juell-Sundbye, industriministeriet, fra 1. april 1981 til 1. september
1983 og derefter af fuldmægtig F. Bjerg Mortensen, industriministeriet.

Endelig har advokat Ditlev Wad, Assurandør-Societetet, deltaget
i udvalgets arbejde.

3. Udvalget har i overensstemmelse med kommissoriet koncentreret
sig om først at afgive delbetænkning vedrørende bygningsbrandfor-
sikring. Udvalget ønsker i denne forbindelse at fremhæve, at forslaget
i kapitel 3 ikke præjudicerer drøftelserne vedrørende ordninger for
andre forsikringer. Det lægger herved navnlig vægt på, at de væsent-
lige elementer i en gensidig hæftelsesordning for bygningsbrandfor-
sikring allerede er fastlagt i lovens § 209, stk. 1.

Udvalget har afholdt 14 møder.

I mødeme den 30. august 1982 og den 6. oktober 1983 deltog direktør Bent Knie-Andersen, formand for foreningen Gensidig Forsikring, og landsretssagfører Willy Elleboe, direktør i samme forening, i udvalgets drøftelse af de gensidige forsikringsselskabers stilling i en gensidig hæftelsesordning for bygningsbrandforsikring.

4. Udvalget henstillede i skrivelse af 18. november 1981 (med dissens, se bilag 2) til industriministeriet, at der i forbindelse med forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed med henblik på tilpasningen til samtidigt foreslåede ændringer af aktieselskabsloven blev medtaget to ændringer i lovens § 209. - Ændringsforslaget blev i uændret form medtaget i det af industriministeren fremsatte lovforslag og gennemført ved lov nr. 284 af 9. juni 1982. § 209 lyder herefter således:

"§209. For at sikre forsikringsdækning i tilfælde af et selskabs konkurs eller likvidation kan industriministeren fastsætte nærmere regler om gensidig hæftelse for alle forsikringsselskaber, der har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger her i landet.

Stk. 2. Beløb, som indgår i boet fra dækning ved genforsikring af bygningsbrandforsikring anvendes forlods til dækning af krav fra forsikringsselskaber, der har opfyldt forsikringsforpligtelser, som påhvilede det under konkurs eller likvidation værende forsikringsselskab. Kravet viger dog for de i konkurslovens §§ 93 og 94 nævnte fordringer, i det omfang disse fordringer ikke kan dækkes af boets øvrige midler."

5. Udover det i kapitel III indeholdte udkast til bekendtgørelse om en gensidig hæftelsesordning for selskaber, der har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet, er udvalgets overvejelser mundet ud i, at følgende bestemmelser foreslås optaget i forsikringsvirksomhedsloven:

I § 209 foreslås indsat følgende ny stk. 2:

"Stk. 2. Industriministeren kan fastsætte regler om begrænsning af medlemmernes hæftelse i gensidige selskaber for krav, der er omfattet af stk. 1".

Der henvises herom til s. 21-22 og 40-41 nedenfor.

I § 240 foreslås indsat som nye stk. 2 og stk. 4:

"Stk. 2. Industriministeren kan tillade, at direktøren for forsikringstilsynet i særlige tilfælde anvender fremmed bistand. Stk. 3 finder anvendelse på personer, der beskæftiges hermed. Industriministeren kan endvidere tillade, at direktøren for tilsynet underretter forsikringstagerne og andre berettigede i tilfælde af selskabers likvidation eller konkurs."

"Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3. er ikke til hinder for, at forsikringstilsynet sideløbende med forhandlinger om overdragelse af forsikringsbestande, med henblik på sikring af genforsikringsafdækning videregiver oplysninger til repræsentanter for selskaber, der er omfattet af en i medfør af § 209 fastsat hæftelsesordning."

Der henvises herom til s. 18 og 19 nedenfor.

København i oktober 1983

Tony Christensen

Bernhard Gomard

C. Boye Jacobsen
formand

Frank Bjerg Mortensen

Jørn Ravn

H.C. Thomsen

J.P. Tranberg

/Frank Bjerg Mortensen

Kapitel II

Principielle overvejelser

2.1. Hæftelsesordningens formål

Ifølge bemærkningerne til den tidligere § 209 i lov om forsikringsvirksomhed er formålet med en gensidig hæftelsesordning mellem brandforsikringsselskaber, at forsikringstagerne ikke står udækket, hvis det forsikringsselskab, i hvilket de har tegnet bygningsbrandforsikring, går konkurs eller træder i likvidation. Det blev anført, at der ved bygningsbrandforsikring reelt er samme behov for sikring af forsikringstagerne i tilfælde af et selskabs sammenbrud som ved de lovpligtige forsikringer, hvor der er etableret pool-ordninger, hvor de deltagende selskaber hæfter for de forsikringskrav, der ikke kan dækkes på anden vis. (Se bilag 4 om danske pool-ordninger). Et væsentligt hensyn er desuden beskyttelsen af panthaverne, der er uvidende om, hvor bygningsbrandforsikring er tegnet.

Lovbestemmelsens ordlyd (se side 10) indicerer visse elementer i ordningen. For det første skal der for bygninger her i landet sikres forsikringsdækning i tilfælde af et bygningsbrandforsikringsselskabs konkurs eller likvidation. For det andet skal denne forsikringsdækning ske gennem en gensidig hæftelsesordning for alle bygningsbrandforsikringsselskaber. For det tredje er det fremhævet, at kun de forsikringsselskaber, der har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger her i landet, skal være forpligtet efter ordningen. Specielt om udenlandske selskaber er det i forarbejderne til den nugældende § 209 fremhævet, at de skal deltage i hæftelsesordningen på linie med her i landet koncessionerede selskaber i det omfang, de har tegnet forsikring for bygninger her i landet.

Under folketingets behandling af forslaget til lov om forsikringsvirksomhed spurgte erhvervsudvalget industriministeren, hvorvidt det vil være rimeligt, at de gensidige forsikringsselskaber skal hæfte for forsikringsaktieselskaberne, når konkurs for de gensidige selskaber næppe kan blive aktuel på grund af forsikringstagernes interne solidariske hæftelse. Ministeren afviste i sin besvarelse ikke, at det kunne vise sig rimeligt at etablere en kollektiv sikringsordning særskilt for gensidige selskaber og forsikringsaktieselskaber, men henviste samti-

dig til, at sådanne problemer mest hensigtsmæssigt måtte bearbejdes i et sagkyndigt udvalg. Det blev også fremhævet, at de bestående hæftelses- og pool-ordninger for lovpligtige forsikringer medtager alle selskaber, der driver forsikring inden for de pågældende kategorier uanset selskabsform (FT 1980/81, Tillæg B sp. 1759).

2.2. Statistiske oplysninger.

Der findes ikke i alment tilgængelig statistik oplysninger vedrørende f.eks. forsikringsværdien af eller antallet af de ejendomme, der er bygningsbrandforsikrede. Da disse oplysninger kun ville kunne fremskaffes gennem et større undersøgelsesarbejde, har udvalget afstået fra at iværksætte nærmere undersøgelse heraf.

Forsikringsselskabernes regnskabstal indeholder ikke opgørelse af præmieindtægterne for bygningsbrandforsikring. Regnskabsoplysningerne til forsikringstilsynet er ikke baseret på de i 1. skadesdirektiv bilag A nævnte klasser, men på den brancheopdeling, som forsikrings-selskaberne her i landet har udviklet. Det bemærkes yderligere, at bygningsbrandforsikring ikke i det nævnte bilag A er udskilt som en særskilt klasse.

Forsikringstilsynet og forsikringsselskaberne har derfor ikke eksakte beløb for præmieindtægten for bygningsbrandforsikring, men kun oplysninger om præmieindtægten for brancher, hvori bygningsbrandforsikring indgår.

En opdeling af præmien i en bygningsbrandforsikringsdel og en i øvrigt-del vil ikke med sikkerhed kunne foretages, da en sådan deling vil indholde adskillige skønsmomenter.

2.3. Udenlandske ordninger.

Udvalget har ikke kendskab til, at der i andre EF-lande eller i de nordiske lande skulle findes særlige hæftelsesordninger for bygningsbrandforsikring. Da etablering af en sådan ordning efter lovens § 209 er fastlagt i hovedtræk, har udvalget skønnet, at det ikke var nødvendigt at søge oplysninger om retsstillingen i udlandet.

Som bilag 3 er imidlertid optaget en oversigt over de eksisterende **pool-** og hæftelsesordninger i EF-landene.

2.4. Hæftelsesordningens etablering og administration.

2.4.1. Ordningens hovedprincipper

Der er i udvalget enighed om, at ordningen bør administreres på den måde, at der efter et forsikringsselskabs økonomiske sammenbrud skal nedsættes et udvalg, der skal medvirke ved kravenes opgørelse og hæftelsens fordeling blandt forsikringsselskaberne.

Erstatningskrav, der er opstået og anmeldes inden en vis tid efter konkursen, foreslås - uden særlige formkrav - omfattet af hæftelsesordningen.

Disse frister foreslås fastsat således, at de omfatter krav, der er opstået indtil 4 uger efter de sikrede har fået meddelelse om konkursen, og som anmeldes i boet senest inden seks måneder efter selskabets konkurs eller likvidation.

Udvalgets flertal (samtlige medlemmer pånær Ravn) finder, at forsikringstagernes tilbagesøgningskrav for forudbetalt præmie (ristorno) falder uden for den foreslåede ordning. Udvalget lægger i denne forbindelse vægt på ordlyden af og forudsætningerne bag bestemmelsen i lovens § 209, ligesom beregningen m.v. vil kræve betydelige ressourcer, der ikke står i rimeligt forhold til ristornokravenes størrelse. Et medlem (Ravn) mener, at ristorno skal dækkes af ordningen. For at begrænse administrationsomkostningerne skal den forudbetalte og ikke forbrugte præmie efter dette medlems opfattelse dog kun tilbagebetales, hvis den overstiger kr. 100. Dette medlem finder således, at det er rimeligt, at beløb, der er forudbetalt i tillid til, at forsikringsselskabet er solidt og under nøje offentlig opsyn, dækkes på tilsvarende måde som forsikringskrav.

2.4.2. Hæftelsesordningens administration.

Udvalget har overvejet to modeller for hæftelsesordningens forhold til konkurs- eller likvidationsboet.

Efter model 1 skal brandforsikringskravene i videst muligt omfang behandles efter konkurslovens almindelige regler. Der skulle således alene være behov for at nedsætte et snævert sagkyndigt udvalg, der skal bistå skifteretten/kurator ved opgørelse af og udbetaling af forsikringstagernes udækkede krav samt ved fordelingen af hæftelsen mellem forsikringsselskaberne. Skifteretten og kurator skulle foretage

de fornødne skridt som f.eks. at bekendtgøre udvalgets nedsættelse og opfordre forsikringstagerne til at anmelde deres krav.

Kurator skulle hurtigst muligt og med korte intervaller fremsende oversigter over de anmeldte krav til udvalget. Udvalgets indstilling forelægges sammen med kurators bemærkninger for skifteretten, og godkendte krav skulle udbetales straks, uden at forsikringstagerne skulle afvente boets afslutning.

Det skulle således være skifteretten og ikke udvalget, der afgjorde, hvorvidt et krav skulle udbetales. En sådan ordning vil stemme med konkurslovens almindelige regler.

Det kunne befrygtes, at de hæftende selskaber i tvivlstilfælde ville tage forbehold eller nægte at dække krav, som skifteretten ikke havde godkendt. Derfor ville det alligevel være fornødent at indhente skifterettens aksept før kravenes udbetaling. Skifterettens godkendelse indebar hermed også en endelig stillingtagen i forholdet mellem de hæftende selskaber og boet vedrørende eventuelle indsigelser mod kravets lovlighed og omfang. - Efter denne model ville hæftelsesordningen således blive inkorporeret i selve konkursbehandlingen, hvilket også ville medføre, at klager over udvalget og kurator ifølge de almindelige regler skulle indbringes for skifteretten.

Efter model 2 skal udvalget have en selvstændig stilling i forhold til konkurs- eller likvidationsboet og skifteretten. Udvalget træder således over for den enkelte forsikringstager i stedet for det konkursramte selskabs administration.

Såfremt et brandforsikringsselskab går konkurs eller træder i likvidation, må det påregnes, at der ligger et meget stort antal sager, der af hensyn til forsikringstagernes økonomiske forhold skal afgøres hurtigst muligt. Erfaringerne fra Aktiv-sagen tilsiger, at skadesbehandlingen i det konkursramte selskab om muligt sker på samme måde som i et solvent selskab. Afgørelserne skal kunne træffes hurtigt uden inddragelse af skifteretten. I et solvent selskab ville afgørelse om erstatningsudbetalingen oftest træffes af en underordnet sagsbehandler. Desuden skal skadesbehandlingen være ligeså lempelig som normalt, og der må være mulighed for ydelse af å contoudbetalinger og kulancemæssige beløb. På baggrund af situationen omkring det konkursramte selskab, kan det endog tænkes, at udvalget må udvise større kulance vedrørende beviskravene. Udvalget handler således på

de hæftende selskabers vegne, behandler de anmeldte krav, herunder foretager skadesbehandling, og udbetaler beløbene uafhængigt af skifterettens behandling af konkursboet. Efterhånden som udbetalingerne sker, kan udvalget anmelde sine krav i konkurs- eller i likvidationsboet. Såfremt skifteretten nægter at godkende visse krav, må de hæftende selskaber selv bære denne risiko.

Når udvalget har afsluttet sit arbejde, skal der aflægges et internt regnskab.

Udvalget har foretrukket model 2. Afgørende herfor var navnlig erfaringerne fra behandlingen af Aktiv-sagen, jfr. også bilag 6 og 7.

2.4.3. Anmeldelsesfrister

Hæftelsesordningen dækker primært de erstatningskrav, der er opstået før konkursen og ikke betalt som følge heraf. Der vil imidlertid hengå en vis tid, før forsikringstagerne i det konkursramte selskab får underretning om selskabets konkurs og får mulighed for at tegne forsikring i et andet selskab. Som anført s. 18 finder udvalget, at underretningen af forsikringstagere bør ske ved forsikringstilsynets foranstaltning. Udvalget finder, at hæftelsesordningen bør omfatte erstatningskrav, der opstår indtil 4 uger efter fremkomsten af meddelelsen fra forsikringstilsynet om selskabets konkurs. Udvalget har lagt vægt på, at fristen bør være så lang, at der er rimelig tid til at tegne en ny forsikring. For så vidt angår bygningens panthavere, bør fristen sættes således, at der er dækning for panthavernes erstatningskrav indtil 4 uger efter fremkomsten af meddelelsen fra forsikringstilsynet til panthaverne i medfør af bekendtgørelsesudkastets § 22, stk. 3. Udvalget finder endvidere, at erstatningskravene for at blive omfattet af ordningen skal anmeldes senest 6 måneder efter selskabets konkurs eller likvidation. Fristerne skal dog kunne fraviges, såfremt forsikringstageren eller panthaveren af særlige grunde ikke har fået kundskab om selskabets konkurs eller likvidation.

2.4.4. Udvalgets sammensætning.

Udvalget skal ifølge forslaget nedsættes af skifteretten efter forhandling med forsikringstilsynet og bestå af indtil 3 medlemmer, heraf en jurist med kendskab til forsikrings- og skifteret og en forsikringskyndig person udpeget efter indstilling fra Assurandør-Societetet. Det er hensigtsmæssigt, at et medlem af udvalget har særlig kendskab til

det konkursramte selskabs forhold. Det skal desuden være muligt for udvalget at antage særligt sagkyndige i sit sekretariat f.eks. for at sikre tilstedeværelsen af forsikringsteknisk ekspertise. Endelig vil det - alt efter det konkursramte selskabs størrelse - være fornødent at antage sekretærbistand til opgørelse af kravene og evt. skadesbehandling.

Der er i udvalget enighed om, at medlemsskab af udvalget efter arten af udvalgets opgaver ikke har karakter af interesserepræsentation .

Et mindretal (Ravn) finder, at udvalget skal bestå af mindst tre medlemmer, heraf en jurist med kendskab til forsikrings- og skifteret, en person, der er kyndig i forsikringsforhold, samt en, der er kyndig i forsikringstagerforhold. Medlemmene udpeges efter indstilling af As-surandør-societetet og Forbrugerrådet samt eventuelt efter indstilling fra berørte erhvervsorganisationer.

Mindretallet henviser i denne forbindelse til, at det i nyere lovgivning i vidt omfang ved etablering af forbrugerretlige ordninger er blevet anerkendt, at indsigt i forbrugerforhold må sikres. Dette gør sig særligt gældende i den foreslåede ordning, idet der ikke består noget kundeforhold imellem forsikringstageren og udvalget.

De øvrige medlemmer påpeger, at udvalgets opgaver er at sikre, at der sker en skadesregulering svarende til hvad der ville være sket i et solvent forsikringsselskab. Da der ikke der deltager særlige sagkyndige i forsikringstagerforhold - og i øvrigt efter disse medlemmers opfattelse ej heller er behov derfor - finder disse medlemmer ikke, at indsigt i forsikringstagerforhold særligt bør sikres i udvalget.

Disse medlemmer påpeger endvidere, at man i en række situationer, om man fulgte mindretallet, tillige måtte have en repræsentant for de erhvervsmæssige forsikringstagere. En sådan forøgelse af udvalgets størrelse finder de normalt uhensigtsmæssig.

2.4.5. Forsikringstilsynets rolle.

Udvalget har drøftet, hvorvidt der bør tildeles forsikringstilsynet selvstændige opgaver. Spørgsmålet opstår navnlig i forbindelse med, om der bør foreskrives regler om underretning af forsikringstagerne om virkningerne af forsikringsselskabets konkurs. Udvalget finder, at sådan underretning bør ske.

På baggrund af de indhøstede erfaringer fra Aktiv-sagen (bilag 6 og 7) finder udvalget, at orienteringen bør ske gennem forsikringstilsynet. Det vil gøre større indtryk på forsikringstagerne, såfremt det er den offentlige tilsynsmyndighed, der gennem breve, annoncer m.v. i dagblade og udtalelser til fjernsyn og radio redegør for, hvorledes de bør forholde sig, når deres forsikringselskab bryder økonomisk sammen. De hermed forbundne omkostninger dækkes af de hæftende selskaber gennem hæftelsesordningen.

Da forsikringstilsynet skal handle hurtigt, er der ikke mulighed for at indhente de bevilgende myndigheders tilladelse, inden udgifterne afholdes. Det rejser imidlertid bevillingsmæssige problemer, såfremt forsikringstilsynet skal afholde udgifter i forbindelse med hæftelsesordningens administration - omend de refunderes senere. Forsikringstilsynet kan ikke uden finanslovshjælp afholde udgifter.

Udvalget foreslår derfor, at der i loven optages en bestemmelse, hvorved direktøren for forsikringstilsynet med industriministerens godkendelse bemyndiges til at afholde de nødvendige udgifter i forbindelse med meddelelsen til forsikringstagere og panthavere. En nogenlunde tilsvarende bestemmelse findes i bank- og sparekasselovens § 50, stk. 2, der bemyndiger industriministeren til at tillade, at tilsynet med banker og sparekasser i særlige tilfælde anvender fremmed bistand ved undersøgelser i banker og sparekasser. Bestemmelsen blev indført i bank- og sparekasseloven ved lov 260 af 8. juni 1977.

Bestemmelsen, der kan indsættes som et nyt stk. 2 i § 240, foreslås med forbillende i bank- og sparekasselovens § 50 formuleret således:

"Industriministeren kan tillade, at direktøren for forsikringstilsynet i særlige tilfælde anvender fremmed bistand. Stk. 3, finder anvendelse på personer, der beskæftiges hermed. Industriministeren kan endvidere tillade, at direktøren for tilsynet underretter forsikringstagerne og andre berettigede i tilfælde af selskabers likvidation og konkurs." Det hidtidige stk. 2 om tavshedspligt, bliver herefter stk. 3.

Da den foreslåede bestemmelse ikke i sig selv skaber den fornødne finanslovmæssige dækning, forudsætter udvalget, at industriministeren i de enkelte tilfælde tager initiativ til, at finanslovmæssig dækning skabes.

Genforsikringsdækningen vil normalt ophøre i forbindelse med et selskabs konkurs, og udvalget har derfor overvejet, hvorledes der kan sørges for den fornødne genforsikring. Forsikringstilsynet vil som oftestlig myndighed ikke kunne påtage sig at tegne genforsikringskontrakt på de hæftende selskabers vegne. Det må derfor sikres, at Assurandør-Societetet så hurtigt som muligt får underretning om et selskabs konkurs, således at selskaberne selv kan tegne en genforsikring. Forsikringstilsynet kan imidlertid efter de gældende regler ikke underrette Assurandør-Societetet om et selskabs usikre økonomiske situation, før konkursdekretet er afsagt, uden at overtræde tavshedspligten.

På denne baggrund foreslår udvalget følgende bestemmelse indsat i lovens § 240 som nyt stk. 4.:

"Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3, er ikke til hinder for, at forsikringstilsynet sideløbende med forhandlinger om overdragelse af forsikringsbestande med henblik på sikring af genforsikringsafdækning, videregiver oplysninger til repræsentanter for selskaber, der er omfattet af en i medfør af § 209 fastsat hæftelsesordning."

De hidtidige stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

2.4.6. Hæftelsens art og fordeling

Bygningsbrandforsikringsselskaberne hæfter for de udækkede krav forholdsmæssigt efter deres andel af de samlede indgåede direkte præmieindtægter for forsikringsaftaler inden for klasse 8 i det sidste regnskabsår, der er afsluttet før det år, hvori hæftelsen indtræder (d.v.s. den direkte bruttopræmieindtægt uden reserveregulering), jfr. bilag 8.

Hvis et selskab ikke udreder sin andel af hæftelsen, hæfter de øvrige forsikringsselskaber herfor på samme måde som i gældslovens § 2, stk. 2.

2.4.7. Gensidige selskaber contra aktieselskaber

Som nævnt ovenfor (s.12) rejstes i folketingets erhvervsudvalg det spørgsmål, om det var rimeligt, at gensidige forsikringsselskaber skal hæfte for forsikringsaktieselskaberne, når en konkurs for de gensidige selskaber næppe kan blive aktuel på grund af forsikringstagerens interne solidariske hæftelse. Udvalget har derfor overvejet dette spørgsmål.

Det er udvalgets opfattelse, at alle bygningsbrandforsikringsselskaber uanset etableringssted eller -form skal være omfattet af hæftelsesordningen af hensyn til dennes effektivitet. En generel undtagelse for gensidige forsikringsselskaber under henvisning til den interne solidariske hæftelse ville betyde en forringelse af forsikringstageres og panthavernes mulighed for hurtigt at få dækket brandforsikringskrav, såfremt et gensidigt forsikringsselskab bryder økonomisk sammen. En general undtagelse for gensidige selskaber kan derfor ikke komme på tale. En sådan undtagelse synes ej heller forenelig med lovens ordlyd eller intentioner.

Foreningen af gensidige forsikringsselskaber (Gensidig Forsikring) har over for udvalget fremsat forslag om, at gensidige selskaber kun hæfter for gensidige selskaber, og at forsikringsaktieselskaber kun hæfter for andre forsikringsaktieselskaber. Efter foreningens opfattelse vil der opstå en ubalance mellem de to selskabstyper i konkurstilfælde, da de gensidige selskaber vil komme til at betale, såfremt et aktieselskab går konkurs, mens aktieselskaberne vil slippe for at betale, da en konkurs hos et gensidigt selskab vil blive afværget ved, at selskabet påligner sine medlemmer ekstra opkrævninger. Det karakteristiske for et gensidigt forsikringsselskab er netop, at forsikringstagerne hæfter for selskabets forpligtelser. Omfanget af medlemmernes hæftelse beror på, hvad der er bestemt i vedtægterne. Ifølge de fleste gensidige selskabers vedtægter er hæftelsen solidarisk, men det enkelte medlem hæfter normalt kun i forhold til præmiebetalingen. - Ifølge konkurslovens § 17, stk. 2, er en skyldner insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående. Konkurs kan således afværges ved, at selskabet opkræver ekstrapræmier hos forsikringstagerne. På denne baggrund kan et gensidigt forsikringsselskab således ifølge foreningen først gå konkurs, når det er konstateret, at samtlige forsikringstagere er betalingsudygtige.

Såfremt et gensidigt selskab undtagelsesvis måtte blive erklæret konkurs, er det foreningens opfattelse, at hæftelsesordningen alene ville medføre, at forsikringsaktieselskaberne midlertidigt måtte udlægge beløbene. Ved at gøre regres mod boet kan aktieselskaberne da tvinge det under konkurs værende gensidige selskab til at foretage den fornødne opkrævning hos forsikringstagerne.

Det er således foreningens opfattelse, at den to-strengede ordning er den eneste retlige mulige ud fra de givne selskabsretlige forskelligheder, hvorunder der kan drives forsikringsvirksomhed. Foreningen finder endvidere ikke, at disse vanskeligheder kan eller bør søges løst ved indførelse af en begrænsning i det gensidige ansvar, for så vidt angår krav, der udspringer af hæftelsesordningen. En ændring af den gensidige hæftelse forudsætter stillingtagen til en lang række principielle problemer om de gensidige selskabers struktur, medlemmernes stilling etc. Dette falder uden for udvalgets kommissorium og bør i givet fald overvejes i en sammenhæng, hvor disse problemer er de centrale i overvejelsen. Foreningen henviser i denne forbindelse til, at der efter udvalgets kommissorium kan blive foreslået ordninger for andre brancher end bygningsbrandforsikring.

Efter det for udvalget oplyste er der ikke praktiske vanskeligheder forbundet med foreningens forslag.

Her over for står den principielle indvending, at det ville betyde en større belastning for forsikringstagerne i et gensidigt selskab end i aktieselskaber i tilfælde af deres selskabs sammenbrud. Formålet med den gensidige hæftelsesordning efter § 209 skal bl.a. være, at et gensidigt selskabs konkurs ikke i sig selv udløser en omfattende regres over for selskabets forsikringstagere, der - navnlig ved forbrugerforsikringer - næppe altid har overvejet betydningen af at vælge et gensidigt selskab frem for et aktieselskab.

Der har ikke i udvalget kunnet opnås en enig indstilling om dette spørgsmål.

To medlemmer (Tony Christensen og Gomard) oplyser, at der inden for forsikringserhvervet består en principiel uenighed mellem forsikringsaktieselskaberne og de gensidige selskaber, idet aktieselskaberne kan gå ind for flertallets forslag, medens de gensidige selskaber af de af "Gensidige Forsikring" anførte grunde fastholder ønsket om, at gensidige selskaber kun skal hæfte for gensidige selskaber, og aktieselskaber kun for aktieselskaber. Dette mindretal, der er udpeget efter indstilling af Assurandør-Societetet, der som medlemmer har både aktieselskaber og gensidige selskaber, finder derfor ikke at kunne tage stilling til flertallets forslag.

Udvalgets øvrige medlemmer finder, at hæftelsesordningen kun kan leve op til sit formål i tilfælde af, at et af de større selskaber skulle gå konkurs, såfremt alle forsikringsselskaber - uanset organisa-

tionsform - deltager, d.v.s., at hensynet til forsikringstagerne taler imod en opdeling. I praksis opererer de to selskabstyper også på det samme marked og er lige i konkurrencen. Disse medlemmer henviser desuden til, at den gensidige hæftelse ikke medregnes i selskabets kapitalgrundlag. De påpeger endvidere, at en opdeling kan gøre det sværere for forsikringstilsynet at overdrage en forsikringsbestand fra den ene type selskaber til den anden. De finder, at deres holdning er en nødvendig konsekvens af ønsket om at tilgodese de sikredes interesser, og at der - om man fulgte foreningens forslag - i realiteten alene ville gælde en ordning, der sikrer forsikringstagere i aktieselskaber.

Disse medlemmer bemærker, at hæftelsen i gensidige selskaber normalt principalt er pro rata og alene subsidiært solidarisk. Da den foreslåede ordning kun omfatter bygningsbrandforsikring, vil ordningen kun omfatte forsikringsselskaber af en vis størrelse, hvor forsikringstagerne ved tegning af forsikring oftest ikke vil være klar over, at der kan blive tale om at skulle deltage i en gensidig hæftelse. Det må forudses, at adskillige forsikringstagere ikke umiddelbart vil indbetale ekstrapræmien, når de modtager ekstraopkrævning af præmie af en mindre størrelse som følge af den gensidige hæftelse. I denne situation vil det konkursramte selskabs bo have den udfarende kraft og skulle anlægge inkassosager mod de forsikringstagere, som ikke har betalt ekstrapræmie.

Først når inkassosagen er ført til ende ved en evt. insolvenserklæring, vil boet kunne bruge vedtægtens subsidiære solidariske hæftelse.

Alt dette kan bevirke, at omkostningerne ved opkrævning af ekstrapræmien ikke vil stå i rimelig forholdt til det beløb, der oprindeligt skulle opkræves.

Disse medlemmer finder, at en konsekvens af ordningen burde være, at et gensidigt selskabs medlemmer ikke udsættes for omfattende økonomiske krav i tilfælde af deres selskabs sammenbrud. Om gennemførelsen heraf henvises til bemærkningerne til § 25 i kapitel IV.

Udvalget har formuleret §§ 11 og 25 i bekendtgørelsesudkastet i overensstemmelse her med flertallets indstilling. Endvidere har man i bemærkningerne til § 25 formuleret en lovregel, der muliggør regresbortfald.

Udvalget har endvidere i bilag 9 fremlagt de ændringer i bekendtgørelsesudkastet, som bør foretages, hvis man følger foreningen af gensidige selskabers forslag.

Udvalget finder endeligt, at de generelle problemer om gensidige selskabers struktur og hæftelse samt dermed forbundne konkurrenceforhold bør drøftes i et bredere regi.

2.5. Tvangsinddrivelse.

§§ 209 og 210 i forsikringsvirksomhedsloven giver efter udvalgets opfattelse ikke hjemmel til at tillægge udpantningsret over for forsikringsselskaber, der ikke udreder deres andel af hæftelsen.

Udvalget finder ikke grundlag for at foreslå en ændring af loven på dette punkt. Udpantningsret kan ej heller anses for fornøden over for danske selskaber for, at ordningen kan fungere tilfredsstillende. Over for udenlandske selskaber ville udpantningsret i øvrigt næppe kunne håndhæves. Udvalget er af den opfattelse, at det er mindre sandsynligt, at udenlandske selskaber skulle nægte at betale deres andel af en dansk hæftelsesordning for bygningsbrandforsikring. Spørgsmålet kunne navnlig opstå i forhold til andre EF-lande, og her ville det være tvivlsomt, hvorvidt kravet kunne anses for et "borgerligt krav" efter EF-domskonventionens art. 1.

2.6. Udenlandske forsikringsselskaber.

2.6.1. Bestemmelserne i lovens § 209.

Udvalget har overvejet udenlandske forsikringsselskabers stilling i forhold til en gensidig hæftelsesordning for bygningsbrandforsikring. Dette problem vil navnlig få betydning, når der i EF gennemføres fri udveksling af tjenesteydelser.

For at opnå ligestilling af uden- og indenlandske selskaber foreslog udvalget ved den som bilag 2 gengivne skrivelse industriministeriet, at udenlandske forsikringsselskaber, der - uanset om de er etableret her i landet - har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet, skal deltage i hæftelsen på lige fod med de selskaber, der har koncession til bygningsbrandforsikring her i landet.

Udvalgets forslag blev gennemført ved lov nr. 284 af 9. juni 1982 § 1, nr. 25, jfr. side 10.

2.6.2. Hæftelsesordningen i praksis overfor udenlandske selskaber.

I praksis vil en hæftelsesordning omfattende udenlandske forsikringsselskaber rejse tre problemkredse; for det første selskabernes bi-dragspligt, for det andet registrering af de tegnede forsikringer og for det tredje de nærmere regler i tilfælde af et udenlandsk selskabs konkurs og lignende.

Udenlandske selskabers andel af hæftelsen skal alene beregnes ud fra den præmieindtægt, som selskaberne har haft ved tegning af bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet.

For at opgøre de udenlandske selskabers andel af hæftelsen er det for det andet nødvendigt, at der på en eller anden måde sker en registrering af grundlaget herfor her i landet. Kendskab til de tegnede forsikringer er også nødvendigt, når forsikringstagerne skal have meddelelse om selskabets konkurs, om hæftelsesordningen og om pligten til nytegning m.v. Det må derfor pålægges de udenlandske selskaber at underrette forsikringstilsynet om selskabets årlige præmieindtægt samt meddele oplysninger om den eller de forsikrede risici samt præmiens og forsikringssummens størrelse. Med henblik på at sikre at disse oplysninger foreligger i tilsynet, bør den, der i erhvervsmæssigt øjemed medvirker til, at her i landet beliggende bygninger bygningsbrandforsikres hos udenlandske, ikke her i landet etablerede selskaber, ligeledes pålægges en anmeldelsespligt.

Såfremt et udenlandsk bygningsbrandforsikringsselskab går konkurs eller underkastes anden insolvensafvikling i hjemlandet, opstår en mere kompliceret situation i forhold til hæftelsesordningens administration. Da det udenlandske forsikringsselskab ikke er etableret her i landet - og ikke behøver at have aktiver her - vil det ikke have konkursretligt værneting hos danske skifteretter.

Udvalget får en mere selvstændig rolle end i tilfælde, hvor et indenlandsk selskab går konkurs, og udvalget må søge at etablere et samarbejde med skifteretten i selskabets hjemland. - De hæftende selskaber vil kunne anmelde deres krav i det udenlandske selskabs konkursbo, men deres retsstilling, herunder eventuel særstilling i forhold til reassurandørerne, må afgøres efter det pågældende lands konkurslovgivning (incl. dettes internationale procesret).

Kapitel III

Udkast til

Bekendtgørelse om en gensidig hæftelsesordning
for selskaber, der har tegnet bygningsbrandfor-
sikring for bygninger beliggende her i landet.

I medfør af § 209 og § 260, stk. 2, i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed som senest ændret ved lov nr. 284 af 9. juni 1982 bestemmes:

Kapitel 1

Kravenes anmeldelse

§ 1. Sikrede ifølge en aftale om bygningsbrandforsikring kan søge om dækning efter hæftelsesordningen i denne bekendtgørelse, når de efter aftalen har erstatningskrav, der er udækkede som følge af forsikringsselskabets konkurs eller likvidation, jfr. § 2, stk. 1.

Stk. 2. Hæftelsesordningen omfatter udækkede erstatningskrav, der er opstået før konkursen eller likvidationens indtræden og indtil 4 uger efter fremkomsten af den i § 22, stk. 1, nævnte meddelelse.

Stk. 3. Hæftelsesordningen omfatter dog også panthaveres udækkede erstatningskrav, der er opstået indtil 4 uger efter fremkomsten af den i § 22, stk. 3, nævnte meddelelse.

Stk. 4. Såfremt sikrede uanset den i § 22 nævnte meddelelse af særlige grunde ikke har været bekendt med konkursens eller likvidationens indtræden, regnes de i stk. 2 og 3 nævnte frister dog først fra det tidspunkt, hvor den pågældende ved sædvanlig agtpågivenhed ville være bekendt hermed.

Stk. 5. Erstatningskrav, der ønskes dækket efter hæftelsesordningen, skal anmeldes i boet uden ophold efter, at forsikringsbegi-

venheden er indtrådt, og senest 6 måneder efter konkursens indtræden .

Stk. 6. Forsikringstageren skal i anmeldelsen eller på opfordring meddele de nødvendige oplysninger om erstatningskravet, herunder om kravets grundlag og størrelse.

Stk. 7. Alle udækkede erstatningskrav ifølge en aftale om bygningsbrandforsikring, der anmeldes til boet inden for den i stk. 5 nævnte frist, anses som anmeldelser efter denne bekendtgørelse.

Kapitel 2

Kravenes opgørelse og udbetaling

§ 2. Såfremt et forsikringsselskab, der har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet, erklæres konkurs eller er trådt i likvidation efter § 169, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, uden at det har været muligt at overdrage forsikringsbestanden efter lovens § 254, og selskabet ikke fuldt ud kan opfylde sine forpligtelser efter forsikringsaftalerne, efterhånden som forpligtelserne forfalder, nedsætter skifteretten efter forhandling med forsikringstilsynet et udvalg til at foretage opgør af krav anmeldt efter § 1 og til at fordele disse mellem de af § 11 omfattede selskaber, jfr. dog § 18, stk. 1.

§ 3. Udvalget skal bestå af indtil 3 personer. Blandt udvalgets medlemmer skal fornøden juridisk og forsikringsteknisk viden være repræsenteret. Så vidt muligt skal et medlem have kendskab til forsikringsselskabets forhold.

Stk. 2. Forinden udvalget nedsættes, skal skifteretten anmode Assurandør-Societetet om at fremkomme med en indstilling om, hvem der bør udpeges som medlemmer.

Stk. 3. Udvalgets formand udnævnes af skifteretten.

§ 4. Udvalget kan antage sekretærbistand og ansætte særligt sagkyndige.

§ 5. Skifteretten bekendtgør udvalgets nedsættelse i Statstidende og indkalder forsikringstagerne til at anmelde deres krav over for boet.

§ 6. Kurator/likvidator fremsender straks til udvalget de i henhold til § 1 modtagne krav tilligemed eventuelle i boet beroende akter og bevisligheder af betydning for kravets bedømmelse. Samtidig med fremsendelsen giver kurator/likvidator meddelelse om, hvorvidt boet mener at kunne gøre en modfordring gældende mod anmelderen.

§ 7. Udvalget træffer afgørelse om anerkendelse af kravene og foretager straks udbetaling af anerkendte beløb, herunder af ä conto beløb i overensstemmelse med god forsikringspraksis.

Stk. 2. I udbetalingen fradrages boets modfordringer i det omfang, disse kan gøres gældende i henhold til konkurslovens regler, og uanset om de vedrører den forsikringsaftale, i henhold til hvilken kravet er anmeldt.

§ 8. Tvist om de anmeldte krav mellem forsikringstageren og udvalget afgøres i konkursboer af skifteretten, jfr. konkurslovens kap. 26, og i likvidationsboer af de almindelige domstole.

Stk. 2. Forbrugere, der har anmeldt krav i henhold til § 1, kan endvidere indbringe udvalgets afgørelser for det af forbrugerklagenævnet godkendte Ankenævn for Forsikring, ligesom retsplejelovens § 361 og § 335a finder anvendelse ved skifterettens behandling af tvister, hvor en forbruger er part.

§ 9. Udvalget anmelder på de hæftende selskabers vegne alle udbetalinger i boet, efterhånden som udbetalingerne sker. Hvis en meddelelse om boets modkrav ikke er givet i henhold til § 5, inden udvalget har foretaget udbetaling, kan modfordringen ikke af boet gøres gældende mod de hæftende selskaber til nedsættelse af deres krav. Inkasseres modfordringen derimod af boet, tilfalder den de hæftende selskaber fuldt ud som separatistkrav.

Stk. 2. I konkursboer træffer skifteretten afgørelse om godkendelse af de i henhold til stk. 1 anmeldte krav. Ved behandlingen af tvister herom finder konkurslovens kapitel 26 anvendelse. Krav, der herefter ikke kan godkendes, deltager ikke i udlodningen i boet, og dækkes endeligt af de hæftende selskaber.

Stk. 3. På tilsvarende måde forholdes i likvidationsboer.

§ 10. Ved udbetalingen af erstatning i henhold til § 7 anses de hæftende selskaber at være indtrådt i den oprindelige berettigedes krav i henhold til konkurslovens § 99, stk. 1, samt i eventuelle regreskrav i henhold til § 99, stk. 2. Skadesbehandlingsomkostninger og yderligere omkostninger ved udvalgets virksomhed samt udgifterne ved forsikringstilsynets foranstaltninger i henhold til §§ 21 og 22 følger i henseende til konkursordenen hovedkravet.

Stk. 2. I likvidationsboer har de hæftende selskaber regres mod likvidationsboet.

Kapitel 3

Hæftelsens fordeling

§ 11. Forsikringsselskaber, der har koncession til at tegne bygningsbrandforsikring efter lov om forsikringsvirksomhed, eller som omfattes af kapitel 4, hæfter efter reglerne i §§ 12 og 13 for krav anmeldt efter § 1. Selskaberne hæfter endvidere for omkostningerne ved udvalgets virksomhed samt forsikringstilsynets udgifter ved de i §§ 21 og 22 nævnte foranstaltninger.

§ 12. Udvalget opgør med passende mellemrum de skete udbetalinger med tillæg af omkostninger ved dets virksomhed, jfr. §§ 4 og 21-23, og fordeler beløbet på de i § 11 nævnte selskaber ved anbefalet brev. Det krævede beløb skal betales til udvalget inden 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Udvalget kan indkræve å conto bidrag, såfremt det skønnes nødvendigt.

§ 13. Fordelingen i henhold til § 12, stk. 1, sker på grundlag af forholdet mellem på den ene side hvert af de hæftende selskabers direkte bruttopræmieindtægt uden reserveregulering for forsikringsaftaler inden for klasse 8 - for ikke her i landet etablerede selskaber dog kun præmier, der omfattes af § 14 -, og på den anden side de samlede præmieindtægter her i landet inden for klasse 8 med tillæg af præmieindtægter, der omfattes af § 14, men med fradrag af præmieindtægter inden for klasse 8 i det under konkurs eller i likvidation værende selskab. Ved beregningen heraf lægges oplysningerne i det seneste før konkursen eller likvidationen afsluttede regnskabsår til grund.

Stk. 2. Har et forsikringsselskab ikke betalt sin del inden 3 måneder efter, at kravet er fremsendt efter § 12, udreder de øvrige selskaber dettes andel og har regres herfor.

Kapitel 4

Særlige regler for forsikringer tegnet i udenlandske selskaber, der ikke har koncession her i landet

§ 14. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på forsikringsselskaber, der har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet uden at have koncession til at tegne bygningsbrandforsikring efter lov om forsikringsvirksomhed (udenlandske selskaber).

§ 15. Udenlandske forsikringsselskaber skal hvert år inden 1. juli skriftligt underrette forsikringstilsynet om størrelsen af selskabets præmieindtægt i det forudgående kalenderår for risici i klasse 8 beliggende her i landet.

Stk. 2. Forsikringstilsynet kan bestemme, at anmeldelse skal ske på særlige skemaer. Tilsynet kan bestemme, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om den eller de forsikrede risici samt præmiens og forsikringssummens størrelse.

Stk. 3. Forsikringstageren eller forsikringsselskabet skal på forlangende af forsikringstilsynet eller det i § 2 nævnte udvalg forevise forsikringspolice samt dokumentere forsikringspræmien.

§ 16. Den, der i erhvervsmæssigt øjemed medvirker til, at her i landet beliggende risici inden for klasse 8 forsikres hos udenlandske, ikke her i landet etablerede selskaber, skal efter udløbet af hvert kalenderår og senest den 1. juli give forsikringstilsynet meddelelse om de i det foregående år tegnede forsikringer med oplysninger om den eller de forsikrede risici, præmiens og forsikringssummens størrelse og forsikringsselskabets navn og hjemsted.

§ 17. Udenlandske forsikringsselskabers andel af hæftelsen efter §§ 11-13 opgøres af forsikringstilsynet på grundlag af de efter §§ 15 og 16 modtagne oplysninger.

§ 18. Såfremt et udenlandsk forsikringsselskab omfattes af § 14 underkastets insolvensafvikling, nedsættes det i § 2 nævnte udvalg af Sø- og Handelsretten efter forhandling med forsikringstilsynet. §§ 3-5 og 9-11 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Udvalget er beføjet til at modtage anmeldelse af krav efter § 1.

Stk. 3. Udvalget opgør kravene og foranstalter udbetaling m.v. efter reglerne i §§ 6, 7 og 8.

§ 19. Insolvensafvikling omfatter enhver ordning, der efter selskabets hjemlands ret anvendes over for et forsikringsselskab, der ikke fuldt ud kan opfylde sine forpligtelser efter forsikringsaftalen.

Kapitel 5

Forskellige bestemmelser

§ 20. Det under konkurs eller i likvidation værende forsikrings-selskabs ansatte og kurator/likvidator skal på anmodning meddele skifteretten, udvalget og forsikringstilsynet alle de oplysninger, som de skønner fornødne til varetagelse af opgaver efter denne bekendtgørelse.

§ 21. Forsikringstilsynet drager omsorg for, at der i passende omfang i dagblade og lignende indrykkes meddelelser, der oplyser om forsikrings-selskabets konkurs eller likvidation, om forsikringsdækningens ophør, om pligten til at tegne ny forsikring efter de af justitsministeriet godkendte pantebrevsformularer og om reglerne for anmeldelse af krav efter denne bekendtgørelse.

§ 22. Forsikringstilsynet underretter snarest muligt og inden én måned efter konkursen eller likvidationen skriftligt hver enkelt forsikringstager, der har tegnet bygningsbrandforsikring i selskabet, om forsikringsdækningens ophør, om pligten til at tegne ny forsikring efter de af justitsministeriet godkendte pantebrevsformularer og om reglerne for anmeldelse af krav efter denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Forsikringstilsynet anmoder samtidig nævnte forsikringstager om at meddele, hos hvilket selskab ny forsikring er tegnet. Meddelelsen skal indeholde en bekræftelse fra det pågældende selskab.

Stk. 3. Såfremt forsikringstageren ikke svarer inden én måned, skal forsikringstilsynet på ny rette henvendelse som angivet i stk. 1 samt underrette panthaverne i den pågældende faste ejendom efter oplysningerne i tingbogen.

§ 23. Vederlag til udvalgets medlemmer skal godkendes af skifteretten .

§ 24. Når udvalget anser sin virksomhed for afsluttet, bekendtgøres dette i Statstidende.

§ 25. I gensidige selskaber, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, jfr. § 2, hæfter medlemmene ikke for erstatningskrav, der omfattes af § 1.

Kapitel 6

Straf

§ 26. Overtrædelse af § 15, stk. 1 og 3, §§ 16 og 20 straffes med bøde.

Kapitel 7

Ikrafttrædelse

§ 27. Bekendtgørelsen træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 28. Bekendtgørelsen finder anvendelse på konkurs, likvidation, jfr. § 2, stk. 1, og udenlandsk insolvensafvikling, jfr. § 19, der indtræder efter ikrafttrædelsen.

§ 29. Anmeldelse m.v. efter §§ 15-16 vedrørende forsikringer tegnet af udenlandske selskaber før denne bekendtgørelses ikrafttræden skal foretages inden . . . . .

Kapitel IV

Bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet

ad § 1

Formålet med den særlige gensidige hæftelsesordning mellem brandforsikringsselskaber er, at forsikringstagerne og panthavere ikke står udækket, hvis det forsikringsselskab, i hvilket de har tegnet bygningsbrandforsikring, går konkurs eller træder i likvidation.

Alle bygninger beliggende her i landet omfattes af ordningen, uanset hvilket selskab, herunder også udenlandske, der er tegnet forsikring i. Ordningen omfatter derfor også tilfælde, hvor f.eks. en større erhvervsvirksomhed har tegnet bygningsbrandforsikring i et ikke her i landet koncessioneret selskab. Det er ej heller en betingelse, at forsikringstageren har bopæl/domicil her i landet. - Danske selskabers forsikring af udenlandske bygninger falder derimod uden for ordningen. Udvalget finder i øvrigt, at der ej heller er behov for at udstrække ordningen til sådanne forsikringer.

Kun egentlige erstatningskrav ifølge en aftale om bygningsbrandforsikring kan anmeldes, jfr. forsikringsvirksomhedsloven § 209. Ifølge forsikringsaftalelovens § 79 dækker brandforsikring den ved ildsvåde forårsagede skade på en af forsikringen omfattet genstand.

Genforsikringskrav falder uden for ordningen.

Et medlem (Ravn) har afgivet mindretalsudtalelse om dækning af *ristorno*, se s. 14.

Hæftelsesordningen dækker primært erstatningskrav, der er opstået før konkursen. Men af hensyn til forsikringstagere, der endnu ikke har fået tegnet forsikring i et andet selskab, gælder ordningen i indtil 4 uger efter, at forsikringstagerne har fået meddelelse om likvidationen eller konkursen, jfr. § 1, stk. 2. Denne meddelelse skal i henhold til § 22, stk. 1, udsendes af forsikringstilsynet snarest muligt og inden en måned efter konkursen eller likvidationen.

Ved stk. 3 er fristen som en særlig beskyttelse af panthaverne ændret, således at den for så vidt angår deres udækkede erstatningskrav først begynder at løbe fra det tidspunkt omtrent en måned senere, hvor panthaverne i henhold til § 22, stk. 3, har fået meddelelse om konkursen.

4-ugers fristerne suspenderes i øvrigt, hvor de sikrede på grund af særlige forhold, f.eks. bortrejse eller lignende, uanset forsikrings-tilsynets meddelelse ikke har fået kendskab til konkursen. I disse tilfælde begynder fristen først at løbe fra det tidspunkt, hvor den pågældende ved sædvanlig agtpågivenhed vill være bekendt med konkursen. Offentliggørelse af konkursen i Statstidende udelukker ikke reglens anvendelse.

For at skabe et overblik over forpligtelserne - især af hensyn til genforsikringsselskaberne - er det nødvendigt, at kravene anmeldes inden en vis frist. Forsikringstagere, der ønsker at få deres krav dækket efter den særlige hæftelsesordning, skal derfor anmelde deres krav ifølge forsikringsaftalen i boet senest 6 måneder efter selskabets konkurs m.v. Der er ingen særlige formkrav for anmeldelsen.

Udvalget forudsætter, at der ses bort fra overskridelser af 6 måneders fristen, hvor der foreligger særlige undskyldningsgrunde, f.eks. hvor forsikringstageren på grund af undskyldelig uvidenhed om kravets eksistens har været afskåret fra at gøre det gældende.

§§ 26 og 27 i forsikringsaftaleloven (om ophævelse af forsikrings-aftaler p.g. af selskabets konkurs m.v.) gælder uafhængigt af bekendtgørelsesudkastets regler.

ad §§ 2 - 10

Om udvalgets principielle overvejelser vedrørende kravenes op-gørelse og udbetaling henvises til s. 14 f.

Hæftelsesordningen skal dække forsikringstagernes udækkede krav som følge af selskabets insolvens, hvilket medfører, at konkurs ind-træder, da insolvent likvidation ikke er mulig efter den gældende lov om forsikringsvirksomhed. - Der er imidlertid også behov for at lade hæftelsesordningen træde i kraft, når forsikringstilsynet har fore-skrevet likvidation efter § 169, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, og det ikke har vist sig muligt at overdrage forsikringsbestanden til et andet selskab efter lovens § 254. Denne situation kunne tænkes at opstå, hvis et gensidigt forsikringsselskab får alvorlige økonomiske vanskeligheder, da et gensidigt selskab i princippet ikke kan gå kon-kurs på grund af forsikringstagernes solidariske hæftelse, jfr. ovenfor s. 20.

Ifølge forslaget skal udvalget opgøre de krav, som forsikringstagerne ønsker dækket gennem den gensidige hæftelsesordning. Udvalgets medlemmer skal derfor efter § 3 være i besiddelse af juridisk og forsikringsteknisk viden. Om muligt skal udvalget også omfatte en person med særligt kendskab til det under konkurs værende selskabs forhold. Som hjælp for skifterettens arbejde med at finde de mest egnede sagkyndige foreslås, at Assurandør-Societetet opfordres til at fremkomme med forslag til, hvem skifteretten bør udpege.

Et medlem (Ravn) har afgivet mindretalsudtalelse om udvalgets sammensætning, jfr. s. 17.

I det omfang det anses for fornødent, kan udvalget efter § 4 antage sekretærbistand. Desuden kan udvalget ansætte særligt sagkyndige, hvilket vil kunne være nødvendigt for at bibeholde forsikringsteknisk ekspertise fra det under konkurs værende selskab.

Reglerne i §§ 6 og 7 har til formål at behandle brandforsikringskravene uafhængigt af boets gang i øvrigt, således at forsikringstagerne hurtigst muligt kan få dækning.

En eventuel skadesbehandling skal foretages i udvalget eller dets sekretariat, og udvalget træffer den endelige afgørelse af, hvorvidt et anmeldt krav kan godkendes. Udvalget må påse, at forsikringstageren opfylder betingelserne for at få forsikring udbetalt og bør således bl.a. foretage modregning i skyldig præmie (opsigelse efter misligholdelse).

Godkendte krav skal straks udbetales af udvalget, der kan indkræve a conto bidrag fra de hæftende selskaber, jfr. § 12. Eventuelle renter tilskrives i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24.

Såfremt der måtte opstå uenighed mellem forsikringstagerne og udvalget om de anmeldte krav, afgøres tvisten af skifteretten efter konkurslovens almindelige regler (kapitel 26). Såfremt der er tale om likvidation, skal der anlægges sag ved de almindelige domstole.

De særlige forbrugerbeskyttelsesregler finder også anvendelse under en sag for skifteretten. Forbrugeren vil således kunne fremsætte krav om udsættelse af sagen og indbringe tvisten for forbrugerklagenævnet (her forsikringsankenævnet), jfr. § 8, stk. 2, i lov nr. 305 af 14. juni 1974 om forbrugerklagenævnet, som ændret ved lov nr. 238 af 27. maj 1981. Ifølge retsplejelovens § 361, stk. 3, skal forbrugeren gøres bekendt med muligheden for at få udsat sagen med henblik på forlæggelse for forbrugerklagenævnet eller et af forbru-

gerklagenævnet godkendt klage- eller ankenævn. Forbrugere kan opnå fri proces i sager om opfyldelse af en afgørelse, der er truffet af forbrugerklagenævnet eller af et godkendt klage- eller ankenævn efter bestemmelsen i retsplejelovens § 335a.

Efter udkastets § 9 skal udvalget på de hæftende selskabers vegne anmelde kravene i boet. Såfremt udvalget og skifteretten skulle nægte at godkende visse krav, må de hæftende selskaber bære denne risiko.

I §10 er der for så vidt angår de hæftende selskabers stilling over for konkursboet henvist til de almindelige regler i konkurslovens § 99. Reglen i stk. 1, 2. pkt. medfører, at omkostningerne m.v. ikke bliver massekrav. I likvidationsboer har de hæftende selskaber regres mod boet.

Da hæftelsesordningen netop skal hindre en omfattende regres mod medlemmerne i gensidige selskaber, foreslås det i § 25, at medlemmerne i konkursramte gensidige selskaber ikke hæfter for erstatningskravene. Det bemærkes herved, at en régresret fra de hæftende selskaber over for et gensidigt selskabs medlemmer ikke er mulig, da medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser efter forsikringsvirksomhedslovens § 78, stk. 3, kun kan gøres gældende af selskabet, d.v.s. her af boet.

ad § 11

Bekendtgørelsen indfører i tilfælde af, at et bygningsbrandforsikringsselskab går konkurs eller træder i likvidation, en gensidig hæftelsesordning mellem de selskaber, der har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet. Hæftelsesordningen omfatter således både forsikringsselskaber, der har koncession til at tegne bygningsbrandforsikring efter lov om forsikringsvirksomhed, og udenlandske forsikringsselskaber, der ikke har en sådan koncession, men som har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet, jfr. § 14. Udover erstatningskravene omfatter hæftelsen omkostningerne ved udvalgets virksomhed samt udgifterne ved forsikringstilsynets annoncering m.v. i henhold til §§ 21 og 22.

To medlemmer (Tony Christensen og Gomard) har afgivet særudtalelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt aktieselskaber og gensidige selskaber bør omfattes af samme ordning eller have hver sin ordning, jfr. ovenfor s. 21.

Forsikringsselskaberne kan opføre udgifterne til hæftelsesordningen som skadesudgift i deres egne regnskaber.

ad § 12

Ud over de skete skadesudbetalinger skal de hæftende selskaber også betale omkostningerne ved udvalgets virksomhed samt den annoncering og orientering af forsikringstagerne, som forsikringstilsynet skal foranstalte efter §§ 21 og 22, samt vederlag til udvalgets medlemmer, jfr. § 23.

Der er ikke hjemmel til tvangsinddrivelse, jfr. ovenfor s. 23.

ad § 13

Fordelingen af hæftelsen sker på grundlag af beløbene i regnskabsskema D, kolonne 2 linie 2, 10 og 11, d.v.s. selskabernes direkte bruttopræmieindtægt uden reserveregulering for aftaler, der indbefatter bygningsbrandforsikring.

Baggrunden for, at der ved fordelingen tages udgangspunkt i præmieindtægten for forsikringer for klasse 8 - og ikke blot for brandforsikringer - er, at der ikke foreligger tilstrækkelige regnskabstal alene for brandforsikringer. Såfremt disse på et senere tidspunkt måtte foreligge, vil bestemmelsen i § 13 da kunne tilpasses.

Der henvises vedrørende de statistiske oplysninger til side 13.

Reglen i stk. 2 er formuleret med forbillende i gældsbrevslovens § 2, stk. 2.

ad § 14

Ifølge forsikringsvirksomhedslovens § 209, som ændret ved lov nr. 284 af 9. juni 1982, kan det også pålægges udenlandske forsikringsselskaber, der tegner bygningsbrandforsikring i Danmark, at deltage i den gensidige hæftelsesordning, uanset om de er etableret her i landet. De udenlandske selskaber skal således deltage i ordningens finansiering, men samtidig finder den gensidige hæftelsesordning også anvendelse, hvis et udenlandsk selskab går konkurs, jfr. § 18. På længere sigt får bestemmelsen navnlig betydning, når der inden for

EF gennemføres en ordning vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser. Udvalget forudsætter dog, at reglerne i udkastets § 14 - 19 tages op til overvejelse i forbindelse med de lovændringer, der bliver nødvendige, når forslaget til EF's 2. skadesforsikringsdirektiv skal gennemføres i Danmark. Hæftelsesordningen må imidlertid også omfatte de tilfælde, hvor det efter forsikringsvirksomhedslovens § 220 ikke var lovligt for et udenlandsk selskab at tegne forsikringer her i landet.

Spørgsmålet om udenlandske selskaber er nærmere behandlet i side 23-24, og i bilag 2, punkt 1.

ad §§ 15 - 16

Med henblik på at forsikringstilsynet dels kan orientere udenlandske selskabers forsikringstagere om selskabets konkurs, dels kan opgøre udenlandske selskabers andel af hæftelsen, er det nødvendigt, at præmieindtægten for de forsikringer, som udenlandske selskaber har tegnet her i landet, registreres i forsikringstilsynet. Der må derfor foreskrives pligt til at meddele tilsynet de fornødne oplysninger. Pligten til at give meddelelse herom påhviler selskabet og den, der har medvirket til tegning af forsikringen i udlandet.

Udvalget finder det ikke rimeligt at pålægge forsikringstagerne en indberetningspligt, hvorimod disse i stk. 3 pålægges pligt til på forlangende at give tilsynet og udvalget oplysninger.

Tilsidesættelse af anmeldelsespligten er ifølge § 25 belagt med bødestraf.

ad § 17

Det præciseres i bestemmelsen, at udenlandske forsikringsselskaber alene omfattes af hæftelsesordningen i det omfang, de har tegnet bygningsbrandforsikring for risici beliggende her i landet, jfr. §§ 13 og 14.

ad § 18

Hvis et udenlandsk bygningsbrandforsikringsselskab går konkurs eller underkastes anden insolvensafvikling, nedsættes udvalget af Sø- og Handelsretten, der i denne forbindelse må anses for den mest sagkyndige danske myndighed, jfr. nærmere side 16.

Forsikringstagernes anmeldelse af krav efter ordningen må ske til udvalget. Dette udelukker selvsagt ikke, at forsikringstageren foretager anmeldelse til boet i selskabets hjemland. Såfremt forsikringstageren derved opnår et større beløb, end han efter aftalen var berettiget til, må han dog efter almindelige regler fralægge sig det overskydende beløb, som udvalget således må kunne kræve indbetalt til sig.

Når erstatning er udbetalt efter denne bekendtgørelse, indtræder de hæftende selskaber i forsikringstagerens krav over for det udenlandske selskabs konkurs - eller likvidationsbo, i det omfang det er muligt efter den nationale lov, hvorefter konkursen eller likvidationen foretages.

ad § 19

Det er på grund af de udenlandske retssystemers forskelligheder vanskeligt præcist at afgrænse de ordninger, der må sidestilles med en dansk konkurs og likvidation. Selv inden for EF vil der efter det for udvalget oplyste ikke inden for den nærmeste fremtid blive givet regler om forsikringsselskabers opløsning eller konkurs. Udvalget foreslår derfor en bredt formuleret definition af udenlandsk insolvensafvikling.

ad § 20

Bestemmelsen er straf sanktioneret ved § 26.

ad §§ 21 - 22

Bestemmelserne har til formål at sikre, at forsikringstagerne hurtigst muligt får tegnet forsikring hos et andet selskab.

Det pålægges forsikringstilsynet som et led i det offentlige tilsyn at orientere offentligheden og forsikringstagerne om selskabets konkurs og følgerne deraf, herunder om muligheden for anmeldelse af krav efter bekendtgørelsens regler, jfr. ovenfor side 17-18.

Orienteringen af forsikringstagerne skal ske ved almindeligt brev, da postvæsenet har frarådet henvendelse ved anbefalet brev.

Pligten til at underrette forsikringstilsynet påhviler forsikringstageren, men i praksis vil det nok oftest blive det tegnende selskab,

der underretter forsikringstilsynet samtidig med det konkursramte selskab om overtagelsen af forsikringen.

Kun panthavere, der er kreditorer ifølge et tinglyst pantebrev eller har fået en transport tinglyst ifølge tinglysningslovens § 2, vil få underretning efter § 22, stk. 3.

Udvalget forudsætter, at industriministeren ikke i medfør af forsikringsvirksomhedslovens § 178 fastsætter afvigende regler, der omfatter bygningsbrandforsikring.

Det bemærkes, at det er uden betydning, hvorvidt det er forsikringstageren eller forsikringsselskabet, der meddeler den i stk. 2 nævnte underretning om tegning af ny forsikring til forsikringstilsynet.

Udvalget vil fremhæve, at reglerne i bekendtgørelsesudkastets §§ 21 og 22 om forsikringstilsynets underretning af forsikringstagerne ikke berører reglerne i forsikringsvirksomhedslovens § 172 og konkurslovens § 129 om likvidators/boets meddelelse til alle kendte kreditorer.

ad § 23

Bestemmelsen svarer til konkurslovens § 198, stk. 1.

Vederlaget omfattes af hæftelsesordningen, jfr. § 12, stk. 1.

ad § 24

Udvalget skal ikke aflægge et selvstændigt regnskab, men må internt føre regnskab af hensyn til hæftelsens fordeling, jfr. §§ 11-13.

ad § 25

Da formålet med den gensidige hæftelsesordning efter § 209 bl.a. er, at et gensidigt selskabs konkurs ikke i sig selv skal udløse en omfattende økonomisk belastning af selskabets forsikringstagere, der - navnligt ved forbrugerforsikringer - næppe har overvejet betydningen af at vælge et gensidigt selskab frem for et aktieselskab, har flertallet som nævnt side 22 fundet, at det ville være rimeligst at udelukke, at krav, der er omfattet af ordningen, rejses imod medlemmerne af gensidige selskaber. Bestemmelsen i § 25 giver udtryk for, hvorledes dette efter flertallets opfattelse skal udtrykkes.

Reglen udelukker det gensidige selskabs likvidationsbo eller konkursbo fra i medfør af vedtægternes hæftelsesregler at opkræve ekstrapræmier til dækning af de af hæftelsesordningen omfattede krav. I henhold til bestemmelsen i § 78, stk. 3, i forsikringsvirksomhedsloven vil ej heller de hæftende selskaber eller de enkelte sikrede kunne rette kravene imod medlemmerne af det gensidige selskab.

Reglen vil give anledning til visse konkursretlige spørgsmål, idet medlemmerne fortsat i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser herom hæfter for selskabets øvrige forpligtelser. Udvalget har afstået fra at fastsætte særlige regler herom. Disse spørgsmål må således afgøres efter dansk rets almindelige regler om solidarisk hæftelse.

Udvalget har overvejet, om det er muligt at udforme en regel, der ikke helt udelukker medlemmernes hæftelse, men alene begrænser den. En sådan begrænsningsregel forekommer imidlertid teknisk så vanskelig at formulere, at man har afslået fra at forsøge det.

Udvalget er opmærksom på, at der ikke efter den gældende forsikringsvirksomhedslov er hjemmel for at udstede en regel som § 25. Såfremt man ønsker at begrænse forsikringstagernes hæftelse, må der derfor i lovens § 209 som et nyt stk. 2 optages følgende bestemmelse:

"Stk. 2. Industriministeren kan fastsætte regler om begrænsning af medlemmernes hæftelse i gensidige selskaber for krav, der er omfattet af stk. 1."

Den nugældende stk. 2, bliver herefter stk. 3.

Det er indres, at disse bestemmelser har givet anledning til principielle betænkeligheder, jfr. ovenfor side 19-23.

ad § 26

Specielt vedr. overtrædelse af §§ 15 og 16 bemærker udvalget, at over for selskaber, der ikke har koncession her, er straf den eneste sanktionsmulighed.

ad §§ 27 - 29

Vedrørende ikrafttrædelsesfrist bemærker udvalget, at ordningen vil kunne træde i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, da den ikke kræver nogen umiddelbar forberedelse.

Fristen i § 28 må afpasses efter dét tidspunkt af året, hvor bekendtgørelsen træder i kraft, og der må afsættes en passende frist, da der er tale om udenlandske selskaber, der næppe automatisk får kendskab til hæftelsesordningen.

INDUSTRIMINISTERIET

1. afdeling, 5. kontor

4. juli 1980.

Notat

vedrørende

forslag til udredning af en garantiordning
for ikke-lovpligtige forsikringer i tilfælde af likvidation og konkurs.

Efter sammenbruddet i forsikringsselskaberne Aktiv og Eske bestemte regeringen bl.a. under indtryk af de problemer, der opstår for forbrugerne, i tilfælde af et sådant sammenbrud, at det skulle overvejes, hvorvidt der bør skabes ordninger for de ikke-lovpligtige forsikringer, således at forsikringstagerne får en tilsvarende garanti som for de lovpligtige forsikringer. Der er for tiden i Danmark iøvrigt forsikringsordninger med pool- eller garantiarrangementer f.s.v.a. automobiler, luftfartøjer, hunde og en rentesikringsordning under socialministeriet.

For de "almindelige" forsikringer er systemet i den nugældende lovgivning det, at man gennem ret strenge forskrifter og tilsyn søger at hindre, at et forsikringsselskab kommer i økonomiske vanskeligheder. Bl.a. er der hjemmel til en række forebyggende indgreb, som forsikringsrådet kan sætte i værk. Dette system har virket, godt, for så vidt som en egentlig opløsning af et forsikringsselskab med tab for forsikringstagere og trediemand ikke er forekommet i nyere tid før tilfældet Aktiv.

Lovgivningen accepterer imidlertid i overensstemmelse med hidtidig tankegang, at en likvidation i sin yderste konsekvens betyder, at forsikringstagerne mister betalte præmier, og - hvad værre er - både de og skadelidte står uden dækning for lidte tab. Den samme holdning gælder

m.h.t. banker og sparekasser, hvor likvidation er forekommet så sent som i 1974.

Tilfældet Aktiv viste imidlertid, at det ikke i vore dage accepteres, at et sammenbrud af et forsikringsselskab efterlader udækkede risici og krav, der ikke kan indfries.

Det blev ikke afklaret, hvad konsekvensen skulle være af denne ændrede holdning, men tanken ledes umiddelbart hen på en eller anden form for kollektiv sikkerhedsordning.

Udarbejdelse af sådanne arrangementer vil indebære gennemlysning af og stillingtagen til en række tekniske, økonomiske og juridiske problemer af kompliceret natur, hvilket kun vil kunne ske på grundlag af et udredningsarbejde.

Udvalgets arbejde kan tænkes gennemført i følgende 3 trin:

1. trin: formulering af regler om bygningsbrandforsikring;
2. trin: vurdering af problemerne vedrørende tilsvarende ordninger for andre forsikringsformer; og
3. trin: i det omfang, industriministeren efter at have modtaget betænkning om resultatet af overvejelserne i andet trin finder anledning til at gå videre, skal udvalget udarbejde forslag i det af ministeren angivne omfang.

ad 1. trin (bygningsbrand):

Beslutningen om, at der kan indføres en pool- eller garantiordning for bygningsbrandforsikring, er truffet med bestemmelsen i § 209 i det foreliggende forslag til ny forsikringsvirksomhedslov: "For at sikre forsikringsdækning i tilfælde af et selskabs konkurs eller likvidation kan industriministeren fastsætte nærmere regler om gensidig hæftelse for alle selskaber," der har koncession til bygningsbrandforsikring." Udvalgsarbejdet må dog sættes i gang, selv om lovforslaget ikke vedtages i samlingen 1979/80.

Ved bygningsbrandforsikring er der tale om en forsikring, der på grund af den underliggende formueretlige lovgivning meget minder om en lovpligtig forsikring. Det er i forbindelse med selskabet Aktivs sammenbrud konstateret, at både husejeren og panthaveren kan risikere formuetab ved manglende forsikringsdækning.

I denne første fase må udvalgets kommissorium være at få etableret en ordning. Dette vil indebære, at udvalget må identificere problemerne og formulere løsningsforslag, d.v.s. udarbejde tekst til en bekendtgørelse i medfør af § 209 samt eventuelle cirkulærer fra forsikringsrådet, aftaler mellem selskaber og vedtægter for en forening m.v. Udvalget bør ikke afskæres fra muligheden for at formulere alternative løsninger, idet udvalget må undersøge og redegøre for det administrative besvær for myndigheder og selskaber, henholdsvis omkostninger for selskaber og forbrugere, der måtte være forbundne med de beskrevne løsningsforslag.

Udvalget bør afgive en delbetænkning om denne del af sit arbejde.

ad 2. trin (vurdering vedrørende andre ikke-lovpligtige forsikringer).

I den anden fase, der er udredningens vanskeligste, må udvalget gennemgå problemerne for andre forsikringer end de få lovpligtige samt bygningsbrand. I udredningen må der sondres mellem livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed og fmlt. mellem gensidige og aktie-selskaber. Herudover må der formentlig ske en udredning for sig for hver enkelt klasse inden for såvel livsforsikring som skadesforsikring. For EF's første skadesforsikringsdirektiv fra 1973 er der 17 skadesforsikringsklasser og efter EF's første livsforsikringsdirektiv fra 1979 er der 9 livsforsikringsklasser. Yderligere er det ikke utænkeligt, at udvalget inden for visse klasser, navnlig inden for skadesforsikring, må foretage en underopdeling af klasserne efter emner, samt at det i disse og/eller andre forsikringsklasser må foretage en opdeling mellem store risici og forbrugerrisici ("masserisici").

For hver af klasserne må følgende problemer gennemgås:

det skønnede behov for en ordning på grundlag af indhentede oplysninger;

udenlandske erfaringer og ordninger;

de mulige løsninger (dog uden at formulere retsregler);

de mulige løsningers ressourceforbrug og omkostninger;

herunder i fornødent omfang en cost/benefit-analyse.

Desuden bør udvalget i denne beskrivelse inddrage de vanskeligheder og yderligere problemer, der følger af den fri udveksling af tjenesteydelser i EF og eventuelt andre internationale problemer, idet en seriøs ordning ikke kan etableres uden tilslutning fra de selskaber, der driver virksomhed her i landet uden at være etableret. Omvendt må ordningen ikke udformes på en sådan måde, at man reelt hindrer tjenesteydelser.

Der kan i denne anden fase være anledning til at afgive delbetænkning, når et antal klasser (underklasser) er gennemgået, men det bør i hvert fald afgives delbetænkninger for skade og liv.

Udvalget bør ikke være afskåret fra at foreslå ændringer i de eksisterende garanti-ordninger, f.eks. som konsekvens af forslagene på de øvrige områder.

ad 3. trin (formulering af løsningsforslag).

3. fase går i modsætning til 2. fase ikke automatisk i gang, idet det er tanken, at udvalget afleverer sin betænkning eller sine delbetænkninger til industriministeren, der herefter gennemgår materialet og beslutter, i hvilket omfang der for klasser eller dele deraf måtte være behov for at gå videre med at udarbejde formulerede løsningsforslag. I det omfang industriministeren pålægger

udvalget et sådant arbejde, skai udvalget formulere regelforslag i lov- og bekendtgørelsesform (eventuelt vedtægter, aftaler, cirkulærer m.v.)- Det er tænkeligt, at man for nogle områdets vedkommende af egen drift eller efter industriministerens anmodning formulerer alternative løsningsforslag. I så fald må de forskellige forsjaes økonomiske og ressourceemæssige konsekvenser nærmere beskrives. Det er også muligt, at industriministeren i øvrigt anmoder udvalget om at uddybe visse beregninger foretaget i 2. fase.

Det bemærkes, at man på et enkelt punkt har et vist materiale, idet samtlige EF-stater i forbindelse med drøftelserne i EF-rådets arbejdsgruppe om forslaget til 2. skadesforsikringsdirektiv har udarbejdet en redegørelse om deres pool-ordninger, garantiordninger og lignende. Herigennem er således deis tilvejebragt en beskrivelse af dansk ret, dels en sammenfatning af systemerne i alle EF's 9 medlemsstater.

Udvalgets medlemmer:

Repræsentanter for industriministeriet, justitsministeriet, forsikringsrådet, Assurandør-Societetet samt en fælles repræsentant for Arbejderbevægelsens erhvervsråd og forbrugerrådet som repræsentant for de mindre forsikringstagere og en fælles repræsentant for erhvervene, d.v.s. Industrirådet, Provinshandelskammeret og Butikshandelens Fællesråd.

Udvalget bør sætte sig i forbindelse med andre interesserede organisationer og styrelser, når emner af særlig interesse for disse behandles.

Udvalget skal have til opgave:

- 1) at undersøge problemerne ved etablering af og stille forslag til regler for en pulje- eller garantiordning, der tilgodeser de sikredes interesser i bygningsbrandforsikring i tilfælde af sådanne forsikringsselskabers likvidation og konkurs;

- 2) for de forsikringsklasser i skadesforsikring, der ikke allerede er dækket af en garanti-ordning, at undersøge behovet for en sikringsordning, at skitsere mulige løsninger, herunder eventuelle ændringer i tilsynsreglerne (uden at formulere retsregler), at beskrive de økonomiske konsekvenser af de skitserede løsninger, herunder offentligt og privat ressourceforbrug og at tage stilling til de problemer, der kan opstå, med inddragelse af udenlandsk etablerede selskabers virksomhed her i landet;
- 3) at påpege konsekvenserne heraf for de eksisterende garanti-ordninger;
- 4) for hver livsforsikringsklasse at foretage en undersøgelse som nævnt under 2;
- 5) i den udstrækning, industriministeren måtte anmode herom, at stille forslag til retsregler, der etablerer en sikringsordning og/eller ændrer tilsynsreglerne i henhold til retningslinier angivet af ministeren.

Udvalget skal holde sig orienteret om eventuelle forslag til nye EF-regler på forsikringsområdet, som kan få indflydelse på dets arbejde og i fornødent omfang tage hensyn hertil i sine indstillinger.

Udvalget om kollektive sikkerheds-
ordninger for forsikringsselskaber

København, den 18. november 1981

Industriministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Af trontalen fremgår, at det er industriministerens hensigt at forelægge folketinget forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed med henblik på tilpasning til samtidigt foreslåede ændringer af aktieselskabsloven.

Udvalget tillader sig derfor at henstille, at der i lovforslaget medtages følgende to ændringer i lovens § 209.

1. I skrivelse af 19. november 1980 - j.nr. 550-80 - har Industriministeriet anmodet udvalget om, at Assurandør-Societetets ønske om en ny § 209, stk. 2, i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed må blive taget op til behandling i udvalget.

Den foreslåede bestemmelse lyder:

"Tredjemand, der opfylder forsikringsforpligtelser, som påhviler et selskab under konkurs eller likvidation, indtræder herved i selskabets ret imod dets genforsikrere."

Det fremgår af sagen, at Assurandør-Societetet i forbindelse med sin deltagelse i afviklingen af Forsikringsaktieselskabet Aktiv blev opmærksom på det problem, som forslaget omhandler, og at Societetet finder, at forsikringsselskaber ikke med rimelighed kan forventes at deltage i dækning af insolvente forsikringsselskabers forpligtelser, medmindre de kan indtræde i genforsikringskravene, jfr. herved rapporten af 8. september 1980 fra Industriministeriets arbejdsgruppe om gennemførelsen af EF's 1. livsforsikringsdirektiv s. 184. Det fremgår endvidere af sagen, at Societetet fremførte ønsket over for den nævnte arbejdsgruppe og over for Industriministeriet i forbindelse med gennemførelsen af den nye lov om forsikringsvirksomhed, men at arbejdsgruppen fandt, at forslaget faldt uden for dens kommissorium, og at Industriministeriet ikke uden nærmere overvejelser fandt at kunne tiltræde forslaget.

I denne anledning kan et flertal i udvalget tilråde, at Assurandør-Societetets ønske imødekommes ved som § 209, stk. 2, at indsætte følgende bestemmelse:

"Beløb, som indgår i boet fra afdækning ved genforsikring af bygningsbrandforsikring, anvendes forlods til dækning af krav fra forsikringsselskaber, der har opfyldt forsikringsforpligtelser, som påhvilede det under konkurs eller likvidation værende forsikringsselskab. Kravet viger dog for de i konkurslovens §§ 93 og 94 nævnte fordringer, i det omfang disse fordringer ikke kan dækkes af boets øvrige midler."

Flertallet lægger herved til grund, at det er gældende ret, at kun det selskab, som har tegnet genforsikringsaftalen eller boet efter det, kan gøre krav gældende i henhold til en genforsikringsaftale. Forsikringsaftalelovens § 95 kan således ikke anvendes analogt. Efter det oplyste stemmer denne retstilstand i øvrigt med international sædvane. Flertallet mener imidlertid, at det vil være lettere at få bistand af andre forsikringsselskaber i tilfælde af et forsikringsselskabs sammenbrud, hvis de øvrige selskaber, der opfylder det sammenbrudte selskabs forsikringsaftaler, får ret til at modtage de beløb, der måtte indgå fra reassurandører.

Flertallet mener endvidere, at dets forslag til § 209, stk. 2, lovteknisk kan gennemføres særskilt, og at det efter bestemmelsens formål da er rimeligt, at den gennemføres uden at afvente gennemførelsen af de foranstaltninger, der måtte blive resultatet af udvalgets overvejelser. Flertallet skal her fremhæve, at man ikke har fundet det fornødent, for at den foreslåede regel kan fungere i praksis, at loven fastlægger fordelingen mellem de deltagende selskaber af de beløb, der måtte indkomme ved de berørte genforsikringsaftaler.

Vedrørende rækkevidden af den foreslåede § 209, stk. 2, bemærker flertallet, at den alene indebærer, at det eller de forsikrings-selskaber, der har opfyldt forsikringsaftalen, som separatist erhverver de beløb, som måtte indgå fra genforsikringen, jfr. konkurslovens § 82. Det påhviler boets bestyrelse at indkræve de beløb, som efter genforsikringsaftalen skulle erlægges til det i konkurs eller likvidation værende selskab, såfremt forsikringsaftalen var blevet rigtigt opfyldt. Derimod fremgår det af formuleringen, at bestemmelsen ikke regulerer spørgsmål om misligholdelse af genforsikringsaftaler, og at den ej heller regulerer de opfyldende selskabers ret eller pligt til at indtræde i forpligtelser m.v. efter genforsikringsaftalen.

De opfyldende selskabers krav bør dog vige for massekravet i konkursboet, såfremt disse ikke i øvrigt kan dækkes.

Et mindretal (Ravn, der repræsenterer Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet), der i øvrigt finder, at spørgsmålet bør afvente en drøftelse af trediemands fortrinsret til genforsikringserstatningen for andre, forsikringer end brandforsikring, udtaler:

"Jeg havde forud for udvalgets møde den 27. oktober 1981 skriftligt fremlagt forslag til formulering af § 209, som gav forsikringstageren fortrinsret til udbetaling af eventuel genforsikringserstatning, såfremt trediemand ikke opfyldte forsikringsforpligtelserne og dermed fik denne ret overfor eventuelle genforsikrings-selskaber. Mit ønske om en udvidet sikring af forsikringstageren har med

den nuværende formulering af § 209, stk. 2, i udkast til skrivelse til industriministeriet tværtimod resulterer i en indskrænkning af forsikringstagerens rettigheder i forhold til det oprindelige udkast.

Såfremt der er etableret en kollektiv sikringsordning for forsikringstagerne, er jeg enig i, at der ikke er behov for direkte at tildele den enkelte forsikringstager fortrinsret til sin andel i en eventuel genforsikringserstatning. En sådan ordning er imidlertid endnu ikke etableret.

Dertil kommer, at hvor udkastet tidligere gav trediemand mulighed for at indtræde i det konkursramte selskabs ret mod dets genforsikrere, så er det nu kun forsikringsselskaber, der får denne ret. Endelig forudsætter man, at det er konkursboets bestyrelse, der skal indkræve de beløb, som efter genforsikringsaftaler skulle erlægges til det under konkurs eller likvidation værende selskab.

De to sidstnævnte forhold forudsætter enighed om den kollektive sikkerhedsordnings udformning. Får et udvalg, som administrerer den kollektive sikkerhedsordning, således automatisk fortrinsret overfor det konkursramte selskabs genforsikrere? Det er desuden et spørgsmål, om det er hensigtsmæssigt at lade genforsikringserstatninger indkræve af konkursboets bestyrelse.

Da der endnu, ikke er etableret en sikkerhedsordning for brandforsikring, og da det kan tænkes, at andre forsikringsselskaber ikke frivilligt under alle omstændigheder vil indtræde i et konkursramt selskabs forpligtelser, ville det være rimeligt, såfremt en eventuel anden frivillig sikringsordning, f.eks. i form af etablering af en ad hoc-fond, kunne opnå fortrinsret hos det konkursramte selskabs genforsikrere.

Endelig gør jeg opmærksom på, at tilføjelsen af § 209, stk. 2, ikke på nogen måde sikrer hverken forsikringsselskaber eller forsikringstagere fortrinsret til genforsikringserstatninger ved andre forsikringer end bygningsbrandforsikring. I den forbindelse henvises til Assurandør Societetets skrivelse af 30. juni 1980 til indu-

striministeriets arbejdsgruppe om gennemførelse af EF's første livsforsikrings-direktiv, hvoraf det fremgår, at Assurandør-Societetet finder, at forsikringsselskaber, som påtager sig forsikringsforpligtelser fra et konkursramt selskab, generelt bør have fortrinsret overfor dette selskabs genforsikrere, uanset om forsikringen er af anden art end brandforsikring. Dette spørgsmål har ikke været drøftet i udvalget."

2. Lovens § 209 beskriver de selskaber, der skal deltage i den gensidige hæftelse som "alle selskaber, der har koncession til bygningsbrandforsikring". Sammenholdt med lovens §§ 5 og 207 medfører dette, at selskaber, der ikke har dansk koncession udstedt af Forsikringstilsynet, ikke er pligtige at deltage i hæftelsen. Dette må gælde, selv om deres hjemlands tilsynslovgivning også hviler på et koncessionsprincip.

Da lovens § 209 medfører, at de hæftende selskaber må dække også i tilfælde af en udenlandsk forsikringsgivers konkurs eller likvidation, og udenlandske selskaber således vil nyde godt af en hæftelsesordning på linie med indenlandske selskaber, finder udvalget det af principielle grunde rimeligt, at udenlandske selskaber også på pligtsiden ligestilles med danske.

Det tilføjes, at udvalget vel er klar over, at der i nogle tilfælde vil kunne opstå praktiske vanskeligheder, såfremt hæftelsen gøres gældende over for udenlandske selskaber. Men dette bør ikke medføre, at en ligestilling, der principielt er ønskelig, derfor opgives.

Udvalget henstiller derfor, at ordene "selskaber, der har koncession til bygningsbrandforsikring" i lovens § 209 ændres til : "forsikringsselskaber, der har tegnet bygningsbrandforsikring for bygninger her i landet".

Christen Boye Jacobsen
formand

/B. Juell-Sundbye
sekretær

Bilag til mødedokument nr. 2 af
10. oktober 1979.

(Dette dokument er udarbejdet af Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemslandene (- Grækenland) til brug for drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe for økonomiske spørgsmål. Den danske oversættelse er foretaget af udvalget.)

Belgien.

Kapital	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
Bidrag fra forsikringselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motorkøretøjer.	(a) Erstatning for personskade, forårsaget af uidentificerede, uforsikrede eller stjålne køretøjer.	(a) (aa) Fast ydelse på 5.000 belgiske francs pr. år pr. forsikringssselskab. +	Oprettet i 1957 som en gensidig forening. Vedtægter offentliggjort i "Moniteur belge" den 10. februar 1957.
(a) Fælles Motorforsikringsgarantifond.	Erstatning til kvæstede personer, hvor den ansvarliges forsikrer er erklæret konkurs.	(bb) Indskud i forhold til antallet af forsikrede motorkøretøjer i Belgien og alt efter fondens behov (i 1977 0,5% af indbetalte præmier).	
(b) Belgiens Motorforsikringsbureau (udsteder det grønne kort).	(b) Beskyttelse af ofre for trafikulykker, forårsaget af udenlandske køretøjer.	(b) (aa) Medlemmers indskud.	(b) Godkendt ved kongelig dekret den 16. januar 1957. Drives på samme måde som gensidig forsikring og ikke-erhvervsdrivende selskaber. (Association sans but lucratif)
(c) Invalidefond		(bb) Godtgørelse fra forsikrere pro rata i forhold til deres motorforsikringsindtægter.	
		(c) 6% (pålagt de sikrede) og 0,60% (pålagt selskaberne) af præmieindtægter fra ansvarsforsikring for motorkøretøjer og arbejdsulykkesforsikringer.	

(d) Nationalt Institut for Syge- og Invaliditetsfor- sikring.	(d) 5% af præmieindtægter fra ansvarsforsikring for motor- køretøjer.
(e) Røde Kors.	(e) 0,25% af præmieindtægter fra ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

Danmark.

Kapitaltype	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
A. Puljer, af hvilke medlemskab er tvungen.	(a) Fungerer som nationalt "bureau" for motoransvarforsikrings-selskaber i henhold til EF-direktiv af 24. april 1972 (72/166/EØF)	Medlemmerne er de selskaber, der har koncession til at tegne lovpligtig forsikring mod civilretligt ansvar for motorkøretøjer (tvungen medlemskab).	§ 107 i færdselsloven sammenholdt med § 2, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 480 af 22. august 1973.
1. Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring.	(b) Indestår for, at udenlandske motorkøretøjer, der kommer ind i Danmark ved forvisning af gyldigt internationalt forsikringsbevis (det grønne kort) er forsikrede mod civilretligt ansvar i overensstemmelse med dansk lov.	Medlemmerne bidrager i forhold til det antal forsikringer mod civilretligt ansvar for motorkøretøjer, der er tegnet af det enkelte selskab.	
	(c) Tegne forsikring mod civilretligt ansvar i overensstemmelse med de love, der anvendes i medlemslandene på motorkøretøjer, hvor sådanne køretøjer ikke falder ind under (a) eller (b).		
	(d) Sikrer at fordringer indtil 500.000 kr. i hvert enkelt tilfælde), der skal dækkes af medlems-selskaberne, bliver betalt.		
2. Foreningen af forsikrings-selskaber til overtagelse af lovpligtige ansvarsforsikringer for hunde.	Solidarisk erstatningsansvar for skade forvoldt af uidentificerede eller uforsikrede hunde.	Medlemmerne bidrager i forhold til de erstatningskrav, der rejses mod det pågældende selskab.	Lov nr. 164 af 18. maj 1937 om hunde, § 2 i bekendtgørelse nr. 564 af 19. december 1969.

Lov om ulykkesforsikring,
§ 46, stk. 3, i lov om for-
sikring mod arbejdsulykker.
Lov nr. 79 af 8. marts 1978
om arbejdsskadeforsikring.

Medlemmerne bidrager i forhold
de skadesstatninger, der er
udbetalt af dem i en 3-årig pe-
riode.

Formålet er at sikre, at den sam-
lede udgift til pristalsregulering
af aktuelle renteerstatninger for
arbejdsskader fordeles på de del-
tagende selskaber i forhold til
til de risici, sådanne selskaber
har påtaget sig.

3. Pool for løntalsregulering
til løbende renteydelser.

B. Puljer, af hvilke med-
lemskab ikke er tvungen:

1. "Danish aviation insurance
pool" (Dansk Pool for
luftfartsforsikring)
2. "Nordic aviation insurance
pool" (Nordisk Pool for
luftfartsforsikring)
3. "Danish nuclear insurance
pool" (Dansk Atomforsik-
rings Pool)
4. "Danish product liability
pool" (Dansk Pool for
produktansvarforsikring)
5. "Danish oil insurance pool"
(Dansk olieforsikrings-
pool)
6. "Contingency pool for car-
riers' liability insurance"
(Dansk Pool for Fragt-
føreransvarforsikring).

Indskudstype	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
1. Brandbeskyttelsesskat.	At støtte brandbekæmpelse og brandforebyggelse.	Brandforsikringsvirksomheder betaler. Følgende procentdele af de samlede modtagne præmier skal betales: - private forsikringsvirksomheder: 4% - offentlige forsikringsvirksomheder: 6% - monopol eller tvungne forsikringssituationer: 12% Indskud skal anvendes til et bestemt formål.	Lov om brandbeskyttelsesskat af 1. februar 1939.
2. Indskud under ansvarsforsikring for motor-køretøjer. (a) Trafikofres hjælpefond	(a) Dækker personskade og materiel skade forårsaget af uidentificerede eller uforsikrede motor-køretøjer.	(a) Bidrag baseret på de enkelte medlemsvirksomheders andel af præmieindkomster fra ansvarsforsikringer for motor-køretøjer i det næstsidste kalenderår.	(a) Forening oprettet af forsikringsbranchen, som ved bekendtgørelse af 14. december 1965 blev gjort ansvarlig for at fyldestgøre erstatningsfondens forpligtelser, hvad angår tab eller skade, der opstår som følge af ulykker forårsaget af motor-køretøjer i henhold til § 12 i loven om tvungen ansvarforsikring.

(b) Gensidig hjælpefond.	(b) Forsikringsbranchens kollektive organ, hvis formål er at forhindre eller reducere tab lidt af trafikofre i tilfælde af en forsikrers insolvens.	(b) Får tilskud til fonden på op til 30 mill. D-mark pr. år. Ad hoc bidrag pålagt medlemmer beregnet ud fra deres andel af direkte præmieindtægter fra ansvarsforsikring for motor-køretøjer i det næstsidste kalenderår.	(b) Forening oprettet af forsikringselskaber.
-
(c) Det grønne kort under "Uniform Agreement" (London-aftalen).	(c) Ifølge Londonaftalen er indehaveren af det grønne kort automatisk dækket i udlandet i det omfang, det er fastsat i loven om lovpligtig forsikring i det pågældende land.	(c) (aa) Medlemsindskud under det grønne kort. (bb) Godtgørelse af udgifter fra den ansvarlige udenlandske forsikrer.	(c) Oprettet på grundlag af en UNESCO-anbefaling af 1953, baseret på London-aftalen.

Frankrig.

Kapital	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
1. Garantifond.	Dækker civilretligt ansvar ved skade på befordringsmidler og skade som følge af jagt. (a) Med hensyn til trafikulykker: Fondens opgave er et yde erstatning til trafikofre, når ophavsmanden til ulykken er ukendt (f.eks. flugtbilist), enten helt eller delvis insolvent (d.v.s. ophavsmanden til ulykken er uforsikret eller utilstrækkeligt forsikret, eller forsikreren har kunnet gøre en undtagelse eller en udelukkelse af risikoen gældende) eller er forsikret i et insolvent selskab, og han viser sig selv at være insolvent. Siden 1967 har fonden kunnet påtage sig at erstatte materielle skader forårsaget af køretøjer, når ophavsmanden er kendt men uforsikret og viser sig insolvent.	(a) Finansiering af fonden for automobil-uheld. - et bidrag fra forsikringstagerne på 1% af præmien skaffer fonden 90% af dens midler. - et bidrag fra forsikringsselskaberne proportionalt med præmierne eller medlemsbidragene i automobilbranchen, svarende til 10% af alle fondens udgifter. - et bidrag fra alle de uforsikrede ansvarlige for personskader på 10% af den erstatning, der er pålagt dem; - et tillæg på 50% af bøderne pålagt personer, som med vidende og vilje har overtrådt forpligtelsen til at forsikre.	Lov af 31. december 1951.
	b) Erstatning for legemsbeskadigelse, opstået under jagt, når den ansvarlige er ukendt eller viser sig at være insolvent ligesom hans forsikrer muligvis er det.	b) Opbygning af den finansielle del af "jagt" bidrag fra forsikringstagerne svarende til 0,90 franc for hver person, der er sikret. - bidrag fra de forsikringsvirksomheder, der yder jagtforsikring, svarende til 10% af fondens forpligtelser. - bidrag fra de ansvarlige for legemsbeskadigelse, som ikke er forsikrede, svarende til 10% af de skadeserstatninger, der påhviler dem.	

2. Hovedkontor
for tariffbe-
regning.

For visse tvungne forsikringer (f.eks. ansvarsforsikring for motorkøretøjer, ansvarsforsikring for mekaniske opbej-
ningsapparater); en ordning, der gør det muligt for den forpligtede at opfylde sine forsikringsforpligtelser i tilfælde af, at det påskede selskab nægter at indgå forsik-
ringsaftale med ham, dvs. de fastsætter premien for hvilken det pågældende for-
sikringselskab skal garantere for den risiko, som den forpligtede ønsker dækket.

§ 9 i loven af
1958, § 24 i for-
ordningen af 1959.

Irland.

Kapital	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
1) "Insurance Compensation Fund". (Forsikringsstatningsfond). Berører alle autoriserede forsikrere, der ikke beskæftiger sig med livforsikringer, som opererer på det irske marked med undtagelse af dem, der beskæftiger sig med klasserne 5, 6, 7, 9 (husdyrbestand), 11, 12, 14 og 17 i Tillægsbestemmelsen til 1. skadesforsikringsdirektiv.	Imødekomme forsikringstageres og tredjemands udestående fordringer i forbindelse med insolvente forsikrere.	Forsikrere skal indbetale med sådanne intervaller og så store beløb, som industriministeren fastsætter. Størrelsen af de enkelte indskud er beregnet ud fra den samlede årlige sum af betalte eller betalbare præmier. Beløbet i denne fond er for tiden sat til 1 mill. £.	Forsikringsloven af 1964.
2) a) "Motor Insurers Bureau of Ireland" (Det irske Motorforsikringskontor). b) "Irish Visiting Motorists Bureau" (Det irske Motorkontor for Turister).	a) Erstatning til ofre for ufortræde eller uidentificerede motorførere for enhver personsskade. b) Andragere under det internationale motorforsikringskort.	a) Motorkontorets bestyrelse kan pålægge medlemmerne at give de bidrag, der kræves for at opfylde forpligtelserne. Bidrag fordeles mellem forsikrere pro rata i forhold til præmieindtægter, der er modtaget ved motorforsikring i en given 12-månedes periode. b) (aa) Bidrag fra medlemmer. (bb) Ydelse dækket af forsikringstagerens forsikringsselskab i hans hjemland.	a) Kontoret er et selskab, oprettet i 1955. b) Mekanisk fremdrevne køretøjer (International Circulation) Bekendtgørelse 1961. Også myndighed for det internationale motorforsikringskort.

Italien.

Bidrag betalt til	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
(a) Garantifond for trafikof- re under ansvarsforsik- ring for motorkøretøjer.	Erstatning til skadede personer, hvor (1) køretøjet er uidentificeret, (2) køretøjet er uforsikret, (3) forsikringselskabet er insol- vent, når der stillet krav om skadeserstatning i tilfælde af - død, - erhvervsudygghed, - invaliditet. Tingsskade dækkes kun, hvor selskabet er insol- vent.	(a) Indskud på op til 3% af den årlige præmieindtægt af denne type forsikring fra alle forsik- ring fra alle forsikrere af mo- torkøretøjer. (1979: 1,5%).	(a) Lov nr. 990 af 24. de- cember 1969. Uafhængig fond admini- streret af INA (Istituto Nazionale delle Assicura- zioni).
(b) Kooperativ fond under ansvarsforsikring for mo- torkøretøjer.	(a) Fastsætte præmier for så vidt angår ansvarsforsikring for motorkøretøjer. (b) Fonden finansieres af virk- somheder, der tegner an- svarsforsikring for motor- køretøjer, med 2% af hver for- sikring, der er antaget for så vidt angår ansvarsforsik- ring for motorkøretøjer.	(b) Lov nr. 990 af 24. de- cember 1969. Fonden administreres se- parat af INA under til- syn af Industriministeren.	

Luxembourg.

Kapitalindskud	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
1. Obligatoriske Indskud med hensyn til brandforbygelse.	Brandforebyggende foranstaltninger.	48 af præmieindtægten fra brandforsikring.	
2. Fælles motorforsikringsgarantifond.	Beskyttelse af ofret og de personer, for hvem han har forsørgerpligt, i tilfælde af en ulykke, forårsaget af et motorkøretøj, hvor retten til erstatning for personskade ikke kan gennemtvinges.	Fond finansieret af motorforsikringselskaber ved indskud i forhold til præmieindtægter minus annulleringer i det sidste finansår m.h.t. forsikringer for motorkøretøjer.	Lov af 16. december 1963, forordning af 9. juni 1964.

Nederlandene.

Kapital	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
"Waarborgfonds Motorverkeer" (Mo- tortrafikgarantifond) Indskud fra ansvarsforsik- ring for motorkøretøjer.	Beskyttelse af ofre for motortra- fikulykker.	Autoriserede forsikringselskaber betaler årligt i forhold til antallet og arten af forsikrede motorkøre- tøjer, som hver enkelt har forsik- ret, den 1. januar det år, hvor indskuddet skal betales. 1/1-79 fl 7,55 bil fl 1,10 motorcykel.	Artiklerne 23 og 24 i lov om ansvarsforsikringer for mo- torkøretøjer. Fonden er en juridisk per- son.

Det forenede Kongerige.

Indskud betalt til	Formål	Finansiering	Retsgrundlag
1. "Policyholders Protection Board" (Forsikringstageres beskyttelsesråd): kan pålægge autoriserede forsikringssekskaber, der udøver virksomhed i Det forenede Kongerige afgifter. Kort- og langfristede forretninger.	Beskyttelse af forsikringstager, hvis deres forsikringssekskab ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser.	Der findes ingen stående "fond": En afgift kan kun pålægges, hvor Rådet har påtaget sig udgifter eller påtænker at påtage sig udgifter i et løbende finansår. Størrelsen af disse afgifter er begrænset til 1% af nettopræmieindtægten og er beregnet ud fra selvskabernes indtægter i det foregående kalenderår.	Loven om forsikringstageres beskyttelse af 1975. (The Policyholders Protection Act).
2. "Guarantee Fund in Third Party motor insurance" (Garantifond under ansvarsforsikring for motorkøretøjer) drevet af Motorforsikringskon-toret.	Beskyttelse af a) ofre, som er blevet kvæstet af uforsikrede eller uidentificerede motorførere b) andragere under det grønne kort c) forsikringstager, der har forsikret hos et insolvent selskab, såfremt trediemand dør eller udsættes for personskade.	a) indskud fra autoriserede forsikrere i forhold til deres præmieindtægter fra forsikring for motorkøretøjer, be-gyndelsesbidrag op til £ 1.6000. b) nominal sum ydet af staten i forhold til de tilfælde, hvor uopsporede motorførere er in-volveret.	Færdselslov af 1972 i Stor-britannien; Der er udsendt bekendtgørelser under den-ne lov. Også udstedende myndighed for det grønne kort.

A:

Beskrivelse af de særlige ordninger, der er etableret for forsikringsselskaber i forbindelse med afdækning af visse risici og hvori deltagelse er tvungen.

1) Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring.

Foreningens medlemmer er samtlige her i riget til tegning af lovpligtige ansvarsforsikringer for motorkøretøjer anerkendte selskaber. Medlemsskabet er uopsigeligt.

Medlemsskabet er tvungen for de her i landet etablerede selskaber, idet det i henhold til færdselsloven sammenholdt med justitsministeriets bekendtgørelse nr. 480 af 22. august 1973 § 2, stk. 2 er en betingelse for at udøve ansvarsforsikring for motorkøretøjer, at forsikringsselskabet er medlem af foreningen.

Foreningen er stiftet den 23. juni 1927 og har bl.a. til formål :

- a. at fungere som national dansk forsikringsbureau i overensstemmelse med reglerne i De europæiske Fællesskabers rådsdirektiv af 24. april 1972 (72/166/EØF) og de af kommissionen med hjemmel i dette direktiv udfærdigede bestemmelser.
- b. at indestå for, at der for udenlandske motorkøretøjer, som kører ind i riget under forevisning af et gyldigt internationalt forsikringsbevis (grønt kort) har tegnet ansvarsforsikring i overensstemmelse med det i den danske lovgivning indeholdte krav.

- c. at overtage ansvarsforsikring i overensstemmelse med lovgivningen i De europæiske Fællesskabers medlemslande for motordrevne køretøjer ved indkørsel her i riget, når disse køretøjer ikke dækkes af bestemmelsen i pkt. a. og b.
- d. at indestå for, at de erstatningsforpligtelser inedlemselskaber har pådraget sig i henhold til de af selskabet tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer i medfør af den til enhver tid gældende lovgivning opfyldes gennem en samtlige øvrige medlemmer påhvilende solidarisk hæftelse for et beløb på ialt indtil 500.000 danske kr.
- e. at erstatte skade forvoldt her i landet af ukendte eller uforsikrede motorkøretøjer i overensstemmelse med den herom med justitsministeriet truffene aftale.

Medlemmerne hæfter som selvskyldnerkautionister for opfyldelse af foreningens forpligtelser. Det enkelte medlem er pligtig at udrede de forsikringsydelse, der kommer til udbetaling i henhold til de af selskabet udstedte forsikringer, og er, hvis foreningen har udlagt erstatningsbeløb, på anfordring pligtig at refundere disse skadesløst.

Bidrag til dækning af foreningens udgifter udredes af foreningens medlemmer i forhold til de af det enkelte selskab tegnede ansvarsforsikringer for motorkøretøjer.

- 2) Foreningen af forsikringsselskaber til overtagelse af lovpligtig ansvarsforsikringer for hunde.

Foreningen er stiftet den 24. august 1937-

Foreningen er fællesorgan for samtlige de forsikringssels-

skaber, der tegner lovpligtig ansvarsforsikring for hunde i henhold til lov nr. 164 af 18. maj 1937 om hunde (lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969) og som i henhold til justitsministeriets bekendtgørelse nr. 564 af 19. december 1969 § 2 skal være medlemmer af foreningen.

- . Foreningens medlemmer hæfter solidarisk for dens forpligtelser og er i medfør af § 9 i den nævnte bekendtgørelse forpligtet til at erstatte skader, der må antages forvoldt af ukendte hunde og skader forvoldt af uforsikrede hunde indtil et beløb pr. skade på 1 mill, danske kr. for personskader og på indtil 120.000 danske kr. for tingskader.

Bidraget til dækning af foreningens udgifter udredes af medlemmerne i forhold til de overfor det enkelte selskab anmeldte skader.

Pool for løntalsregulering af løbende renteydelser i henhold til lov om arbejdsskadeforsikring.

Poolen er stiftet den 28. maj 1974 og har til formål at tilvejebringe et grundlag for en fordeling af udgifterne ved fremtidige løntalsreguleringer af løbende ydelser, herunder også løbende renter for ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1978, således at løntalsreguleringen ikke påvirker de enkelte deltagende selskabers driftsresultater eller solvens på en måde, der står i misforhold til den risiko det enkelte selskab har overtaget i henhold til lov om arbejdsskadeforsikring.

Poolens medlemmer er samtlige selskaber, der har tilladelse til at udøve lovpligtig arbejdsskadeforsikring, jfr. § 46, stk. 3 i lov om arbejdsskadeforsikring.

Poolens udgifter pålignes de enkelte medlemselskaber i forhold til disses skadesudgifter over en periode på 3 år.

Medlemselskaberne hæfter solidarisk for udgifterne til poolens administration m.v.

Por poolens forpligtelser med hensyn til løntalsregulering hæfter hvert enkelt medlem i forhold til sine forpligteiser overfor poolen.

B:

Beskrivelse af pool-ordninger hvori deltagelse af frivillig.

1) Dansk Pool for Luftfartforsikring.

Poolen er oprettet med virkning fra I. januar 1948 med det formål at skaffe nødvendig forsikringsdækning for nordiske luftfartøjer og i øvrigt drive luftfartforsikring i fællesskab.

Poolen virker som organ for fordeling mellem medlemmerne af de af dem, Dansk Pool eller Nordisk Pool tegnede eller 1 genforsikring overtagne forsikringer.

Poolen er tilsluttet "Nordiska Poolen för Luftfartforsäkring", hvis vedtægter er bindende for Dansk Pool's medlemmer.

Deltagelse i poolen er frivillig, og for tiden deltager 18 danske forsikringsselskaber.

Poolens bestyrelse fastsætter tariffer og betingelser for de gennem poolen tegnede forsikringer.

Poolens medlemmer forpligter sig ved indmeldelsen til at overtage et vist antal andele i forhold til hvilket medlemmet hæfter for de gennem poolen tegnede forsikringer.

Såfremt et medlem er ude af stand til at opfylde sine forpligtelser hæfter de øvrige medlemmer for disse forpligtelser.

På fordring er medlemmerne pligtige forskudsvis at indbetale til poolens omkostninger.

2) Nordiska Pool for Luftfartförsäkring.

Poolen er i sin nuværende udformning oprettet med virkning fra 1. januar 1948. Poolens medlemmer er de nationale pooler for luftfartforsikring i Danmark, Sverige, Finland og Norge.

Samtlige disse nationale pooler har pligt til at afgive de af dem tegnede luftfartforsikringer til poolen.

Hvert medlem af de nationale pooler hæfter kun for de andele medlemmet har tegnet, således at medlemmet for de forpligtelser Nordisk Pool giver de nationale poolers medlemmer kun svarer til forholdet mellem medlemmets andel og de totale andele i Nordisk Pool.

Medlemmerne hæfter dog solidarisk igennem hvert lands nationale pool, jfr. § 3 stk. 4 i vedtægterne for Nordisk Pool for den forretning den nationale pool modtager gennem Nordisk Pool fra de andre nationale pooler eller fra cedenter udenfor de nationale pooler.

3) Dansk Atomforsikringspool.

Poolen er stiftet den 31. maj 1957 med det formål at formidle co- og reassuranceforhold mellem poolens medlemmer Indbyrdes og med medlemmer af tilsvarende udenlandske poolordninger ved dækning af risici, der hidrører fra virksomheder, der benytter atomreaktorer eller andre indretninger til atomkernespaltning eller som bearbejder eller transporterer radioaktivt materiale.

Deltagelsen i poolen er frivillig, men forsikringstilsynet forudsætter medlemsskab før tilladelse til udøvelse af den af poolen omfattende virksomhed meddeles. For tiden deltager 15 danske forsikringsselskaber.

Poolens medlemmer forpligter sig ved indmeldelsen til at overtage indtil en bestemt sum (medlemmets kapacitet).

Poolen har en kapacitet på danske kr. 53.500.000.

Poolens medlemmer er pligtige at henvise enhver risiko af den nævnte art til fordeling gennem poolen.

4) Dansk Olieforsikrings-Pool.

Poolen er stiftet i 1973 med det formål at formidle co- og reassurance mellem poolens medlemmer indbyrdes, at accpetere reassurance for udlandet og at foretage fornøden afdækning i udlandet af forsikring af interesser, der knytter sig til boring efter og udledning af olie og gas.

Deltagelse i poolen er frivillig. For tiden deltager 11 danske forsikringsselskaber.

Poolens medlemmer forpligter sig ved Indmeldelsen til at overtage et vist antal andele af poolens kapacitet, som er 21.000.000 dollars.

Medlemmene hæfter ikke solidarisk, men kun for den eller de andele de hver for sig har overtaget.

Efteråret 1983.

VEDTÆGTER

FOR

DANSK FORENING FOR INTERNATIONAL MOTORKØRETØJS- FORSIKRING

§ i.

Foreningens navn er Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. Dens hjemsted er København.

§2.

Foreningens **formål** er på medlemmernes vegne:

1. at **fungere** som nationalt dansk forsikringsbureau i overensstemmelse med reglerne i De Europæiske Fællesskabers rådsdirektiv af 24. april 1972 (72/166/EØF) og de af Kommissionen med hjemmel i dette direktiv udfærdigede bestemmelser.
2. at indestå for, at der for udenlandske motorkøretøjer, som kører ind i riget under forevisning af et gyldigt internationalt forsikringsbevis (grønkort), er tegnet ansvarsforsikring i overensstemmelse med de i den danske lovgivning indeholdte krav.
3. ved indkørsel her i riget af motordrevne køretøjer, som ikke dækkes af bestemmelserne i punkt 1 og 2 for disse køretøjer at overtage ansvarsforsikring i overensstemmelse med lovgivningen i De Europæiske Fællesskabers medlemslande.

- 4- at forsyne medlemsselskaberne med grønne kort og indestå bureauerne i andre lande, hvormed foreningen har sluttet aftale under grønkort-systemet, for opfyldelse af de heraf følgende forpligtelser.
5. at overtage forsikringer for løse prøveskilte, som udleveres af danske politimyndigheder i henhold til justitsministeriets bekendtgørelse nr. 108 af 24. marts 1966 om registrering af motorkøretøjer m. v. § 51, stk. 4.
6. at indestå for, at de erstatningsforpligtelser, ethvert medlemsselskab har pådraget sig i henhold til de af selskabet tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer i medfør af den til enhver tid gældende lovgivning, opfyldes gennem en samtlige øvrige medlemmer påhvilende solidarisk hæftelse for et beløb på i alt indtil 500.000 kr. og
7. at erstatte skade forvoldt her i landet af ukendte eller uforsikrede motorkøretøjer i overensstemmelse med den herom med justitsministeriet truffene aftale, jfr. cirkulære nr. 241 af 8.11.1961.

§3-

Foreningens medlemmer er samtlige her i riget til tegning af lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer anerkendte selskaber. Medlemsskabet er uopsigeligt.

Bortfalder et selskabs adgang til at tegne lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer her i riget, ophører dets medlemsskab af foreningen. Et udtrædende medlem har ikke krav på andel af foreningens eventuelle formue, men hæfter for sin andel af de foreningen ved udtrædelsesårets udløb påhvilende nettoforpligtelser.

§4-

Medlemmerne hæfter som selvskyldnerkautionister for opfyldelse af foreningens forpligtelser.

Det enkelte medlem er pligtig at udrede de forsikringsudgifter, der kommer til udbetaling i henhold til de af dette udstedte forsikringer, og er, hvis foreningen har udlagt erstatningsbeløb, på anfordring, pligtig at refundere disse skadesløst.

§5-

Foreningen kan sagsøges direkte af de erstatningskrævende i tilfælde, hvor foreningens hæftelse i medfør af § 2 er aktuel.

§6.

Årsmøde afholdes i København i hvert års april-kvartal. Dagsordenen for årsmødet fastsættes af bestyrelsen og skal indeholde:

1. beretning om virksomheden i det forløbne år.
2. fremlæggelse af det reviderede regnskab til godkendelse.
3. valg af bestyrelse.
4. valg af to regnskabskyndige revisorer, hvoraf mindst én skal være statsautoriseret.

Medlemsmøder afholdes, når bestyrelsen finder anledning dertil, eller det kræves af mindst ¹/A af medlemmerne med angivelse af de spørgsmål, der ønskes behandlet.

Årsmøde og medlemsmøder indkaldes af bestyrelsen ved anbefalet brev med 8 dages varsel. Indkaldelsen skal indeholde dagsordenen.

§ 7.

På årsmødet og medlemsmøder har hvert medlem 1 stemme. Stemmeret kan udøves i henhold til fuldmagt til et andet medlem. Beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed, dog kræves der for vedtægtsændringer, at over halvdelen af de stemmeberettigede stemmer herfor.

Vedtægtsændringer træder i kraft, når de er stadfæstet af forsikringsrådet samt, for så vidt angår §§ 2-5, tillige af justitsministeriet.

Om det på årsmødet og medlemsmøder passerende føres en protokol.

§ 8-

Bestyrelsen består af 3-5 medlemmer, der skal opfylde de formelle betingelser for at blive direktør i et forsikringsselskab. Ved vakance i årets løb kan bestyrelsen supplere sig indtil førstkommande årsmøde.

Bestyrelsen vælger selv sin formand.

Til varetagelse af foreningens daglige ledelse ansætter bestyrelsen en direktør, ligesom den i øvrigt er berettiget til at antage anden fornøden lønnet medhjælp.

§9-

Foreningens regnskabsår er kalenderåret. Regnskabsårets overskud og underskud fordeles efter antallet af de i hvert medlemsselskab ved udgangen af foregående kalenderår løbende lovpligtige ansvarsforsikringer indenfor følgende kategorier:

i) cykler med hjælpemotor, 2) traktorer og arbejdsmaskiner og 3) alle øvrige motordrevne køretøjer, idet overskud, respektive underskud fordeles med 7 % til kategori 1), 3 % til kategori 2) og 90 % til kategori 3).

Hvor omstændighederne taler derfor, kan bestyrelsen træffe bestemmelse om en ændret fordeling af enkelte udgiftsposter.

Medlemmernes tilsvær skal berigtiges på anfordring, og forskudsvis indbetaling kan kræves.

§ 10.

Twistigheder, der vedrører medlemsskab af foreningen, kan ikke indbringes til prøvelse for de ordinære domstole, men skal med bindende virkning afgøres af en af Assurandør-Societetet nedsat voldgiftsret på 3 medlemmer, hvoraf 1 medlem, der skal fungere som voldgiftsrettens formand, skal være dommer i højesteret eller en af landsretterne.

Vedtaget på foreningens generalforsamling den 27. juni 1974 og godkendt af justitsministeriet den 29. august 1974 samt af forsikringsrådet den 8. november 1974.

Lov-sag nr. 96/8.2.

N O T A T

Praktiske erfaringer i forbindelse med AKTIV s likvidation.

Likvidationen af Forsikringsselskabet AKTIV A/S, der begyndte den 2. august 1979 og endnu ikke er afsluttet, har blottet nogle svagheder i den dagældende tilsynslov, som ikke alle er uddyddet ved gældende lov nr. 630 af 23.12.1980.

1. Reglerne om insolvent likvidation, som nu ikke længere er gældende, fremgik af daværende tilsynslov, lovbek.nr. 544 af 27.10.1975, § 107. Manglerne ved selve denne bestemmelse har således mere historisk interesse, men er samtidig årsag til, at det erfaringsmateriale, der står til rådighed for societetet, er begrænset.

Det måtte således konstateres, at der hverken i tilsynsloven eller i dennes henvisninger til konkursloven fandtes regler om kreditorers medvirken eller beføjelser i forbindelse med bobehandlingen. Den af industriministeren udpegede likvidator har således ikke haft forpligtelse til - eller fundet anledning til - på noget tidspunkt at indkalde kreditorerne til kreditormøder, ligesom kreditorerne ikke har været orienteret om de beslutninger, der blev truffet i boet, hverken før eller efter at beslutningerne blev truffet. De garanterende selskaber repræsenteret ved societetet, der ved påtageisen af garantiforpligtelsen over for de skadelidte er indtrådt i disses rettigheder over for boet, har således kun ad omveje og helt tilfældigt eller via behandlingen af helt konkrete sager, der har nødvendiggjort forhandlinger med likvidator, fået

underretning om bobehandlingens gang. Da societetet ikke har fået opfordring til at stille ekspertise til rådighed, og da man ikke ved, om der fra anden side er stillet sådan ekspertise til rådighed, er det heller ikke muligt at danne sig noget skøn over, om der er begået "forsikringsfaglige" fejl ved bobehandlingen, eller om eventuelle fejl kunne være undgået, hvis der havde været regler om kreditormedvirken svarende til konkurslovens.

2. Den daværende tilsynslovs § 107 henviste i stk. 5 til en række regler i konkursloven, herunder reglerne om konkursordenen. Disse regler er for så vidt gentaget i gældende lov derved, at gældende lov foreskriver en egentlig konkursbehandling af insolvente forsikringsselskaber. Disse regler indebærer ingen sondring mellem forsikringsmæssige krav og andre simple fordringer. Det konstateredes under Aktivs likvidation, at dette forhold gav anledning til en i realiteten uløselig interessekonflikt mellem Forsikringsrådets ønske om at tilgodese de forsikredes interesser og de øvrige kreditorers interesse i, at bomassen blev så stor som mulig.

- a) En yderst væsentlig opgave for Forsikringsrådet (tilsynet) når et selskab bliver nødlidende, vil være at søge forsikringsbestanden helt eller delvis overdraget til et andet forsikringsselskab. Overdragelsen bør normalt ske på en sådan måde, at det er den løbende portefølje, der overdrages med forpligtelse til at dække allerede indtrufne skader. Lykkes overdragelsen, vil dette medføre, at nogle simple kreditorer i boet, nemlig de egentlige forsikringskreditorer, vil få fuld dækning, medens de øvrige kreditorers stilling vil blive forringet. Prisen for overtagelsen af porteføljen vil blive påvirket i nedadgående retning, fordi det overtagende selskab skal dække de indtrufne skader, og - som regel - yde forsikringsdækning for præmier, der er betalt til det likviderende selskab for en periode, der ligger efter overdragelsen. Denne konflikt er i princippet uløselig,

med mindre man giver deegentlige forsikringskreditorer en fortrinsstilling i forhold til andre kreditorer, eventuelt endog i forhold til massekreditorer, (eller simpelthen opgiver princippet om en særlig beskyttelse af de forsikrede).

b) Det viste sig v.æd starten af likvidationen af Aktiv, at den ovenfor nævnte interessekonflikt også gav sig udslag på anden måde. Når et forsikringsselskab træder i insolvent likvidation (nu konkurs), må det være tilsynets helt klare forpligtelse at offentliggøre likvidationen så hurtigt og så effektivt som muligt, for at forsikringstagerne, der risikerer at miste dækning, kan søge forsikring tegnet i andet selskab. Dette strider mod boets interesser, idet værdien af porteføljen forringes meget hurtigt, når forsikringstagerne har modtaget denne information og spredes på andre selskaber. Boet må være interesseret i, at porteføljen overdrages intakt, således at man kan få størst muligt vederlag for den, også selv om man derved måtte pådrage sig nogle yderligere krav fra udækkede forsikringstagere, hvis overdragelsen ikke lykkes, eller hvis det ikke lykkes at medoverdrage forpligtelsen til at erstatte indtrufne skader. Denne konflikt kan heller ikke løses, og der må derfor **ved** lovgivning prioriteres mellem interesserne. Der er ikke taget stilling hertil i gældende lov.

3. Societetet har som nævnt ikke haft meget indblik i behandlingen af Aktivs likvidationsbo, men det er societetetets opfattelse, at der i loven burde gives større beføjelser til Forsikrings-tilsynet i forhold til bobehandlingen, idet det i **hvert fald** ikke er lykkedes tilsynet at få håndhævet reglen i dagældende lovs § 103 om, at likvidator skal drage omsorg for, at et **driftsregskab for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt, til likvidationens indtræden, og en opgørelse af status ved sidstnævnte tidspunkt snarest muligt i revideret stand**

fremlægges til eftersyn for de forsikrede m.fl. Et sådant driftsregnskab og en sådan åbningsstatus foreligger endnu ikke - mere end to et halvt år efter likvidationens indtræden.

Det er usikkert, om denne ulempe er afhjulpet i tilstrækkelig grad ved de nye regler om konkurs. Et sagkyndigt og effektivt tilsyn med bobehandlingen kan være en forudsætning for, at andre selskaber vil påtage sig en garanti, som det skete i Aktiv-sagen.

4. Som bekendt afgav en række forsikringsselskaber en erklæring om at ville garantere over for de forsikrede og skadelidte i henhold til ansvarsforsikringer for betalingen af de erstatningskrav, som de pågældende måtte have eller måtte få inden for en nærmere angivet frist. Her opstod der problemer i forbindelse med spørgsmålet om genforsikring.

- a) Det konstateredes under Aktiv-sagen, at i det omfang, der består et krav fra selskabet eller dets likvidationsbo mod genforsikringsselskaber, går disse beløb direkte ind i boet til dækning af alle kreditorer, uanset om de skader, som begrundet kravet med genforsikringsselskabet, er dækket af garantierne i forhold til skadelidte. De garanterende selskaber har efter gældende ret ingen mulighed for en fortrinsdækning i krav mod genforsikringsselskaberne og havde i Aktiv-sagen derfor forbeholdt sig kun at dække, hvad der svarede til Aktivs selvbehold. Denne løsning viste sig imidlertid at være uhensigtsmæssig og uforståelig for de skadelidte, og de garanterende selskaber påtog sig derfor at dække fuldtud. Dette havde formentlig ikke større konsekvenser i Aktiv-sagen, hvor der vistnok ikke bestod nettokrav mod noget genforsikringsselskab.

En løsning af dette problem kræver en lovændring ad modum tilsynslovens § 209, stk. 2.

- b) Det er normalt aftalt i genforsikringskontrakter, at genforsikringsafdækningen ophører ved inddragelse af koncession eller ved indtræden af likvidation. Er der

selskaber, der afgiver en garanti, som det skete ved Aktivs likvidation, vil der hengå en vis tid, inden disse selskaber kan opnå en genforsikringsdækning, og der kan derfor i intervallet ske katastrofeskader, som gør, at det bliver helt uoverskueligt at påtage sig sådanne garantier. Dette fik ingen betydning i Aktivsagen; dels var intervallet meget kort, dels var man så heldige, at der ikke indtrådte store skader i dette interval. Drejer det sig om et større selskab, vil problemet imidlertid kunne føre til, at de øvrige forsikrings-selskaber vil vige tilbage fra at påtage sig garantien.

En løsning på dette problem er vanskelig at nå frem til, men man kunne forestille sig, at tilsynet i den periode, der sædvanligvis vil gå fra fastsættelsen af en frist i henhold til § 249 og til koncessionens tilbagekaldelse, søger forberedt og ved selve koncessionsinddragelsen etableret en genforsikringsdækning i en vis periode ud over likvidationen (konkursen) på basis af de af selskabet indgåede genforsikringskontrakter. Genforsikringspræmien må kunne afholdes af boet som massekrav, idet også boet vil få fordel heraf.

5. En yderligere interessekonflikt mellem boet og de garanterende selskaber opstod i forbindelse med spørgsmålet om skadebehandlingsudgifter. Det var og er societetets opfattelse, at behandlingen af skader i alle andre henseender end i henseende til selve udbetalingen af erstatningen i princippet henhører under boets opgaver i forbindelse med prøvelsen af fordringer. Er der derfor i boet midler til at gennemføre en egentlig konkursbehandling må disse udgifter være masseomkostninger i boet. Det er ikke lykkedes at formå likvidator i Aktivs bo til at tage klar stilling til dette spørgsmål, men det må i hvert fald erkendes, at hvor et bo sluttes, uden at der forefindes midler til gennemførelse af en egentlig bobehandling, vil en garantistillelse fra andre selskaber være indholdsløs, hvis den ikke omfattede udgifterne ved skadebe-

handlingen. Hvis et garanterende selskabs regreskrav nod boet for selve erstatningsudbetalingen fortsat får status som et simpelt krav, ville det dog være rimeligt at fastslå som udgangspunkt, at selve skadebehandlingen er et led i bobehandlingen.

6. Det konstateredes under behandlingen af Aktivs likvidationsbo, at det af hensyn til de øvrige kreditorer ikke var muligt at opnå en aftale med likvidationsboet om gensidig regresfrafald mellem boet og de øvrige selskaber. Da der var tale om et relativt lille bo, har dette forhold ikke givet anledning tiistørre administrativt besvær bortset fra, at de enkelte selskaber har haft noget ekstraarbejde med at modregne, men det kan tænkes, at en tilsvarende stillingtagen fra boets side, når der er tale om større boer, kan medvirke til, at selskaberne bliver betænkelige ved at stille garanti.

I denne forbindelse kan nævnes, at de garanterende selskaber i forhold til selve garantiordningen indgik en regresfrafaldsaftale, som - da den ikke er anerkendt af boet - kan medføre store praktiske problemer ved prøvelsen af garantiordningens fordring i boet, idet det ikke på forhånd kan afvises, at fuld gennemførelse af regres fra garantiordningen mod andre selskaber ville have indbragt større beløb end de beløb, selskaberne kunne gøre regres for mod boet. Der kunne være anledning til at skabe en hjemmel til en vis handlefrihed ved administrationen af en garantiordning i forhold til boets øvrige kreditorer.

Det bemærkes, at de ovenfor beskrevne erfaringer alene vedrører likvidation eller konkursbehandling af et insolvent skadeforsikringsselskab, og at det ikke er overvejet, om de har nogen værdi ved behandlingen af et insolvent livsforsikringsselskab.

Forsikringstilsynet

Direktoratet

1. april 1982

(revideret)

De praktiske erfaringer om garantiordningen under
Aktiv-sagen.

Baggrunden for udvalgsarbejdet vedrørende en garantiordning er studier af likvidationen af Forsikrings-selskabet Aktiv A/S, der blev insolvent formentlig i begyndelsen af året 1979, og som blev tvangslikvideret i august måned 1979.

Den vigtigste funktion af en etablering af en garantiordning er den præventive, nemlig at kunne fastholde og videreføre nødvendige genforsikringsaftaler og at kunne foretage nødvendige regnskabsmæssige kontrolforanstaltninger på en sådan måde, at insolvens og dermed konkursbehandling undgås.

Med henblik herpå er det da også ret almindeligt, at man indenfor forsikringsselskaber etablerer garantiordninger og poolordninger. Situationen er jo den, at forsikringstagere i en insolvens- og konkurssituation ikke vil få opfyldt erstatningskrav. I denne situation, hvor forsikringstageren har krav på et beløb i henhold til forsikringsaftalen, kan der fremkomme stor ulighed mellem forsikringstagerne. Det kan endda for den enkelte være velfærdstruende, f.eks. en invaliditetserstatning eller dødsfaldserstatning i henhold til en ulykkesforsikring.

Det må også herved fremhæves, at forsikringstagerne i de gensidige forsikringsselskaber hæfter for selskabets forpligtelser, og at denne hæftelse kan blive af et ruinerende omfang, såfremt en likvidation

eller konkursbehandling fører til, at genforsikringsaftalerne ikke er i kraft eller ikke er tilstrækkelige på et tidspunkt, hvor selskabet endnu ikke har afviklet sine forsikringsaftaler.

I en insolvens- eller konkurssituation er det nødvendigt, at man har systemer, der forhindrer, f.eks. at en kapital ekspanderes bort. Loven giver i denne forbindelse mulighed for båndlæggelse af kapitalen.

Efter Aktiv-sagen har der været arbejdet meget på at udvikle andre sikkerhedssystemer. Det lader sig ikke gøre blot at kræve f.eks. kvartalsvise opgørelser med driftsregnskab og status ved hvert kvartals udløb. Årsagen hertil er, at en opgørelse af de tekniske reserver (uafløben præmie og erstatninger for tilfælde, som må anses for at henhøre under den pågældende regnskabsperiode) er meget vanskelig at foretage, således at der herved gives et regnskabsmæssigt pålideligt billede. Hertil kommer, at sådanne opgørelser meget vanskeligt kan kontrolleres af forsikringstilsynet, hvorfor de må anses for at være uden større værdi, hvis det drejer sig om at afsløre urigtige regnskaber eller lignende dispositioner.

Et internationalt anerkendt system for bedømmelse af grundlaget af selskabets kapitalstyrke er dog en måling i summen af basiskapital og tekniske reserver. Disse oplysninger kan opnås ved at få udarbejdet en status, hvor de tekniske reserver udelades både på aktivsiden og på passivsiden. Af en således reduceret statusopgørelse kan summen af basiskapital og tekniske reserver udledes ved at fradrage passiverne (d.v.s. ikke-forsikringsmæssige forpligtelser) fra den reducerede aktivside.

Disse systemer fører til en hurtigere indgriben, men vil ikke, som i **f.eks.** Aktiv-sagen kunne have afværget, at selskabet var blevet insolvent, inden forsikringsbestanden var blevet afviklet.

En erfaring af Aktiv-sagen kan således være, at det har vist sig ønskeligt at kunne skaffe midler til at betale for ekspertise, lønninger til personale og til EDB-udstyr i fornødent omfang. Såfremt selskabet ikke selv har tilstrækkelige midler til dette, vil denne mangel på økonomisk styrke betyde risiko for manglende genforsikringskontrakter, men også en betydelig risiko for, at tilsynet bliver ineffektivt, da det kan blive umuligt eller i hvert fald meget bekosteligt at gennemføre de nødvendige regnskabsmæssige analyser til brug for likvidators dispositioner og til brug for tilsynets overvejelser.

Dette medfører betydelige vanskeligheder, ikke alene for likvidator eller kurator, men også for tilsynet., ligesom det gør en politimæssig efterforskning vanskelig eller umulig. Såfremt et EDB-udstyr afhændes i utide, kan det eksempelvis betyde, at mange oplysninger, der er nødvendige, går tabt. Det kan også betyde, at boet kommer til at mangle praktiske muligheder for at give forsikringstagerne og andre nødvendige oplysninger.

Under den frivillige garantiordning i Aktiv-sagen viste det sig at være meget afgørende at have **bevil-**
lingsmæssig dækning med hensyn til afholdelse af
omkostninger i forbindelse med henvendelser gennem
pressen etc. til forsikringstagerne.

Det viste sig endvidere under Aktiv-sagen, at afvik-
lingen af forsikringssagerne ikke kunne være gennem-
ført, medmindre afviklingen blev foretaget af forsik-
ringskyndigt personale stillet til rådighed gennem
Assurandør-Societetet.

Det har i sagen været et problem af få en fornuftig regulering af forholdet mellem forsikringskreditorer og andre kreditorer. Dette forhindrede i Aktiv-sagen, at der af likvidator hurtigt blev udarbejdet åbnings-status etc. Dette har vist, at det har været meget afgørende, at den pågældende likvidator eller kurator har haft særlig forsikringskyndig ekspertise til sin rådighed.

FORSIKRINGSTILSYNET
Direktoratet

Formularer
for
danske skadesforsikringsselskaber.

D-O

Selskabets navn: _____

Adresse: _____

I medfør af bestemmelserne i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed
kapitel 14 afgiver selskabet herved regnskabsindberetning for

tidsrummet _____

(Direktionens underskrifter):

(Bestyrelsens underskrifter):

D. Præmier og erstatninger m. v.

	1 Antal forsik- ringer	2 3 Præmier	
		Bruttopræmier	Genforsikringens andel
Dansk forretning			
Erhvervsforsikring 1) 1000			
1. Arbejdsskadeforsikring			
2. Bygningsforsikring			
3. Løseforsikring m.v.			
4. Erhvervsansvarsforsikring			
5. Sø- og transportforsikring	—		
6. Luftfartsforsikring	—		
7. Anden erhvervsforsikring			
8. Ialt	—		
Privatforsikring			
9. Familieforsikring			
10. Grundejerforsikring			
11. Fritidshusforsikring			
12. Anden privatforsikring			
13. Ialt			
Personulykkesforsikring			
14. Enkelt ulykkes- og sygeforsikring	—		
15. Erhvervsudygtighedsforsikring			
16. Ialt	—		
Motorkøretøjsforsikring			
17.a Ansvar			
17.b Kasko			
18. Ialt			
19. Kredit- og kautionsforsikring			
20. Ialt direkte dansk forretning	—		
21. Indirekte dansk forretning	—		
22. Ialt dansk forretning	—		
Udenlandsk forretning			
23. Agenturforretning	—		
24. Tjenesteydelsesforretning	—		
25. Ialt direkte udenlandsk forretning	—		
26. Indirekte udenlandsk forretning	—		
27. Ialt udenlandsk forretning	—		
28. Ialt direkte forretning	—		
29. Ialt indirekte forretning	—		
30. Ialt	—		
		A I præmier	A II genforsikrings- præmier

1000) Antal helårsarbejdere: _____

c vi

Revisorernes underskrevne bemærkninger

Revisorernes erklæring, der underskrives **egenhændigt** af samtlige af generalforsamlingen valgte revisorer, skal omhandle regnskabet i den i formularerne A-C viste form, således at en henvisning til revisionspåtegningen på generalforsamlingsregnskabet ikke er tilstrækkelig.

Forsiden af formular D-0

Direktionens (forretningsførerens) og bestyrelsens **egenhændige** underskrifter på forsiden af disse formularer omfatter de på formular D-0 meddelte oplysninger.

Præmier og erstatninger m.v.

D

Branchefordeling

Principperne **for fordeling på brancher** er:

- a) Enhver forsikring opføres under en og **kun** en branche.
- b) Såfremt der er tvivl om hvilken branche en forsikring skal henføres til, opføres forsikringen under den branche, der må antages at udgøre hovedparten af forsikringen.

Dansk forretning

Ved dansk forretning forstås al forretning, hvor forsikringstager er dansk og risikoen, jfr. forklaringen til linie 24 er beliggende i Danmark eller forretning overtaget fra et dansk forsikringselskab. Som direkte forretning anføres al forretning, hvor selskabet er direkte forpligtet overfor en forsikringstager. Selskabet er den direkte forsikringsgiver. Coassurance er omfattet af begrebet direkte forretning.

Ved indirekte dansk forretning anføres al forretning overtaget fra et andet dansk forsikringselskab, herunder fakultativ forretning.

Erhvervsforsikring

Under præmien i direkte forretning opføres ved coassurance præmien for den andel selskabet overtager brutto som sin andel af forretningen. Præmien for afgiven coassurance fratrækkes.

Under direkte forretning må ikke føres fakultativ genforsikring.

Linie 1

Arbejdsskadeforsikring

Under arbejdsskadeforsikring henhører alene forsikringer, der omfattes af lov om arbejdsskadeforsikring. Forsikringer i tilknytning til lovpligtige forsikringer, f.eks. fritidsulykkesforsikringer og lignende, opføres under enkelt ulykkes- og sygeforsikring (linie 14). Statstilskud i henhold til lov om arbejdsskadeforsikring opføres herunder.

Linie 2

Bygningsforsikring

Her anføres erhvervsmæssige bygningsforsikringer, for så vidt det forsikrede for størstedelens vedkommende drives erhvervsmæssigt, det vil sige, at herunder anføres også landbrugerens stuehuse og lignende.

D

- Linie 3   **Løsøreforsikring m.v.**
Herunder anføres erhvervsmæssige løsøreforsikringer, herunder automatforsikringer samt forsikring af varer og inventar mod brand, indbrud, vandskade og driftstab samt yderligere specielle risikoarter og husdyr, dog ikke hunde og rideheste, der føres under anden privatforsikring (linie 12), for så vidt forsikringen ikke er erhvervsmæssig.
- Linie 4   **Erhvervsansvar**
Her anføres erhvervsansvar ind. produktansvar.
- Linie 5   **Sø- og transportforsikring**
Her anføres sø- og transportforsikring, inklusive boreplatforme, men excl. motorkøretøjsforsikring og autotransportforsikring, der opføres under linie 17, samt excl. lystbåde, der føres under anden privatforsikring (linie 12).
- Linie 6   **Luftfartsforsikring**
Her anføres luftfartsforsikring.
- Linie 7   **Anden erhvervsforsikring**
Her anføres anden erhvervsforsikring, herunder entreprise- og maskinforsikring der ikke kan henføres under linierne 1-6.
- Linie 8   **Ialt**
Summen af beløbene i linierne 1-7.
- Linie 9   **Privatforsikring**
Familieforsikring
Familieforsikring (eller tilsvarende forsikringskombination med anden benævnelse) omfatter ansvarsforsikring samt forsikring af løsøre mod brand, indbrud og vandskade samt eventuelle yderligere specielle risikoarter.
- Linie 10   **Grundejerforsikring**
Under grundejerforsikring føres kombineret grundejerforsikring ind. bygningsbrand og/eller svampeforsikring og/eller husbukkeforsikring.
- Linie 11   **Fritidshusforsikring**
Fritidshusforsikring omfatter bygningsbrand og husejeransvar samt vand- og stormskadeforsikring af indbo og bygning og forsikring af indbo mod brand og indbrud samt eventuelle yderligere specielle risikoarter.
- Linie 12   **Anden privatforsikring**
Her anføres anden privatforsikring, der ikke kan henføres under linierne 9-11, herunder lystbåde, hunde og rideheste.
- Linie 13   **Ialt**
Summen af beløbene i linierne 9-12.

D

Personulykkesforsikring

Linie 14

Enkelt ulykkes- og sygeforsikring

For så vidt passagerulykkesforsikring ikke er omfattet af en af de kombinerede brancher, anføres den her. Ligeledes anføres børneulykkesforsikring her.

Linie 15

Erhvervsudygtighedsforsikring

Her anføres langvarige forsikringer, hvori renteindtægten indgår i tarifgrundlaget og forsikringer, hvor præmierne ligesom livsforsikring er konstante, uanset risikoens stigning med alderen.

Linie 16

lait

Summen af beløbene i linierne 14 og 15.

Motorkøretøjsforsikring

Linie 17a

Ansvar

Her anføres motorkøretøjsforsikring, ansvar, uanset om forsikringen er erhvervsmæssig eller privat.

Linie 17b

Kasko

Her anføres motorkøretøjsforsikring, kasko, herunder autotransportforsikring uanset om forsikringen er erhvervsmæssig eller privat.

Linie 18

lait

Summen af beløbene i linierne 17a og 17b.

Linie 19

Kredit- og kautionsforsikring

Her anføres såvel forsikringer til dækning af tab ved besvigelser, som forsikringer til dækning af tab på kreditter, herunder garantier for kontraktens overholdelse.

Linie 20

lait direkte dansk forretning

Summen af beløbene i linierne 8, 13, 16, 18, og 19.

Linie 21

Indirekte dansk forretning

Her anføres indirekte dansk forretning.

Linie 22

lait dansk forretning

Summen af beløbene i linierne 20 og 21.

Udenlandsk forretning

Ved direkte udenlandsk forretning forstås forretning tegnet gennem agenturer beliggende uden for Danmark, samt udenlandsk tjenesteydelsesforretning, jfr. forklaringen til linie 24 og hvor selskabet er direkte forpligtet overfor en forsikringstager. Selskabet er den direkte forsikringsgiver. Coassurance er omfattet af begrebet direkte forretning.

Ved indirekte udenlandske forretning anføres al forretning overtaget fra et andet forsikringsselskab beliggende uden for Danmark, herunder fakultativ forretning.

D

- Linie 23   **Agenturforretning**
Her anføres selskabets udenlandske forretning tegnet gennem generalagenturer og lignende.
- Linie 24   **Tjenesteydelsesforretning**
Her anføres selskabets udenlandske tjenesteydelsesforretning.
- Ved direkte tegnet udenlandsk tjenesteydelsesforretning forstås direkte tegnet forretning tegnet igennem selskabet her i landet, hvor risikoen er beliggende i udlandet. Risikoen anses for at være beliggende i udlandet:
- a) hvis det forsikrede gode befinder sig i udlandet, såfremt forsikringen vedrører fast ejendom eller hertil knyttede løsøre,
- b) hvis registreringen er foretaget i udlandet, såfremt forsikringen vedrører et registreret skib, jernbanekøretøj eller luftfartøj,
- c) hvis forsikringstageren har sin sædvanlige bopæl i udlandet eller, hvis forsikringstageren er en juridisk person, og det forretningssted, som forsikringsaftalen i det væsentligste vedrører, er beliggende i udlandet, i alle andre tilfælde som ikke er udtrykkelig nævnt under a) eller b).
- Linie 25   **laít direkte udenlandske forretning**
Summen af beløbene i linierne 23 og 24.
- Linie 26   **Indirekte udenlandsk forretning**
Her anføres selskabets indirekte udenlandske forretning.
- Linie 27   **laít udenlandsk forretning**
Summen af beløbene i linierne 25 og 26.
- Linie 28   **laít direkte forretning**
Summen af beløbene i linierne 20 og 25.
- Linie 29   **laít indirekte forretning**
Summen af beløbene i linierne 21 og 26.
- Linie 30   **laít**
Summen af beløbene i linierne 28 og 29.
- Kol. 1   **Antal forsikringer**
I kolonne 1 anføres antal forsikringer (policer). Dog anføres antal forsikringer (policer) ikke for sø- og transportforsikring (linie 5), luftfartsforsikring (linie 6), enkelt ulykkes- og sygeforsikring (linie 14), agenturforretning (linie 23), tjenesteydelsesforretning (linie 24) og for indirekte forretning.

For så vidt angår **motorkøretøjsforsikring** bemærkes, at der herunder dels ønskes oplyst antallet af policer **dækkende ansvar** (ren ansvar samt ansvar i forbindelse med kasko), dels antallet af policer **dækkende kasko** (fuldt kombinerede policer samt policer, der indenfor kasko alene dækker mod brand), og herunder autotransport.

D

Kol. 6

Antal anmeldte skader

I kolonne 6 anføres antallet af de i årets løb anmeldte skader. (Skader, der er registrerede således, at selskabet har haft en omkostning herved. D.v.s. at alene telefoniske anmeldelser og forespørgelser ikke registreres).

Fodnote
1000

Forneden på formular D anføres antal helårsarbejdere vedrørende lovpligtig arbejdsskadeforsikring (linie 1).

E

Præmiereserve m.v.

Vedrørende fordelingen på brancher henvises til redegørelse foran under formular D.

F

Erstatningsreserve m.v.

Vedrørende fordelingen på brancher henvises til redegørelse foran under formular D.

Kol. 8 Af kolonne 8 fremgår det reserveregulerede tekniske resultat af vedkommende branche foregen regning.

G i

**Afvikling af den fra forrige år overførte
erstatningsreserve for direkte forretning**

Her redegøres for, hvorledes den erstatningsreserve, der blev afsat **forrige år**, er afviklet (ind. eventuel kursregulering).

Vedrørende fordelingen på brancher henvises til redegørelse foran under formular D, dog at der for lovpligtig arbejdsskadeforsikring (linie 1) foretages opdeling mellem rentereserve (linie 1 a) og øvrig erstatningsreserve vedrørende lovpligtig arbejdsskadeforsikring (linie 1 b).

Kol. 3

Det bemærkes særligt, at i kolonne 3 ønskes kun anført den hensættelse, der ultimo regnskabsåret afsættes for skader indtruffet **før** regnskabsårets **begyndelse**.

G ii

Redegørelse for kursændringer i tekniske reserver

Her redegøres for ændringer i præmiereserven og erstatningsreserven som følge af valutakursregulering af primoreserverne.

Linie 1, 6, 11 og 16.

Her anføres reserverne ved regnskabsårets slutning.

Linie 2, 7, 12 og 17.

Her anføres sidste års ultimoreserver uden valutakursregulering.

Linie 3, 8, 13 og 18.

Her anføres forøgelse som følge af valutakursregulering af sidste års ultimoreserver.

Linie 4, 9, 14 og 19.

Her anføres formindskelse som følge af valutakursregulering af sidste års ultimoreserver.

Ændringer til bekendtgørelsesudkastet, så-
fremt det af foreningen af Gensidige
forsikringsselskabers forslag fremmes.

Det af foreningen af gensidige forsikringsselskaber fremsatte forslag, jfr. kapitel 2, pkt. 2.4.7. forudsætter følgende ændring af bekendtgørelsesudkastet:

§ 11 affattes således:

"§ 11. Forsikringsaktieselskaber, der har koncession til at tegne bygningsbrandforsikring efter lov om forsikringsvirksomhed, og udenlandske aktieselskaber, som omfattes af kapitel 4, hæfter efter reglerne i §§ 12 og 13 for krav anmeldt efter § 1 ved et forsikringsaktieselskabs likvidation eller konkurs.

Stk. 2. Gensidige forsikringsselskaber, der har koncession til at tegne bygningsbrandforsikring efter lov om forsikringsvirksomhed og udenlandske gensidige **selskaber**, som omfattes af kapitel 4, hæfter efter reglerne i §§ 12 og 13 for krav anmeldt efter § 1 med et gensidigt forsikringsselskabs likvidation eller konkurs.

Stk. 3. Hæftelsen efter stk. 1 og stk. 2 omfatter endvidere omkostningerne med udvalgets virksomhed samt forsikringstilsynets udgifter med de i §§ 21 og 22 nævnte foranstaltninger."

Til § 18, stk. 1, tilføjes som et nyt pkt.:

"Såfremt det udenlandske selskab hverken er et aktieselskab eller et gensidigt selskab, hæfter såvel de i § 11, stk. 1, som de i § 11, stk. 2, nævnte selskaber."

§ 25 udgår.

